

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

**IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE**

ŠAVRIĆ, ZAGREB

Zagreb, veljača 2002.

S A D R Ź A J

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	3
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću prije donošenja odluke o pretvorbi	3
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	4
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	4
3.1.	Odluka o pretvorbi	4
3.1.1.	Razvojni program poduzeća	5
3.1.2.	Program pretvorbe	5
3.1.3.	Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	6
3.1.4.	Elaborat o procijenjenoj vrijednosti	6
3.2.	Rješenje Agencije o suglasnosti na namjeravanu pretvorbu	11
3.3.	Provedba programa pretvorbe	12
3.4.	Upis u sudski registar	13
4.	PROMJENA VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	13
4.1.	Dionice s popustom	13
4.2.	Dionice bez popusta	14
4.3.	Dionice iz portfelja fondova	17
4.4.	Stečajni postupak	17
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE	19
5.1.	Vlasnička struktura	19
5.2.	Osnovni podaci o poslovanju za razdoblje od 1993. do 1999.	20
5.3.	Raspolaganje nekretninama u razdoblju od 1993. do 1999.	22
5.4.	Poslovanje s povezanim društvom	25
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	25
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	26
6.2.	Ocjena postupaka privatizacije	27
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	29

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

Klasa: 041-03/01-01/497

Urbroj: 613-01-02-02-18

Zagreb, 6. veljače 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA ŠAVRIĆ ZAGREB

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Šavrić, poduzeće za proizvodnju i promet namještaja i drvnih proizvoda, s p.o., Zagreb, Jukićeva 24.

Revizija je obavljena u razdoblju od 10. listopada do 6. veljače 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 94/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Postupke pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94, 9/95),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 6/91),
- Upute za provedbu članka 20. st. 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 18/93),
- Upute za primjenu članka 1. st. 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 42/95),
- Uredba o načinu zaštite interesa Republike Hrvatske u postupku pretvorbe društvenog vlasništva u druge oblike vlasništva (Narodne novine 43/90),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 76/93, 52/94, 87/96),
- Uredba o raspolaganju dionicama koje je Hrvatski fond za privatizaciju stekao temeljem Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 94/95),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 73/00),
- Vjerodostojno tumačenje članka 24. Zakona o privatizaciji (Narodne novine 16/98),
- Pravilnik o vrsti dokumenata koje je kupac dionica, udjela, stvari i prava dužan dostaviti Hrvatskom fondu za privatizaciju prilikom sklapanja ugovora o kupnji dionica (Narodne novine 36/96),
- Pravilnik o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o dodjeli dionica bez naplate (Narodne novine 44/96, 137/97, 1/97, 6/98),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99, 52/00),
- Stečajni zakon (Narodne novine 44/96, 29/99 i 129/00),
- Uredba o iskazivanju i procjenjivanju protupravno oduzetih sredstava u drugim republikama i pokrajinama bivše SFR Jugoslavije (Narodne novine 2/92),
- Zakon o ništavosti određenih vrsta ugovora o osiguranju i ugovora o kreditu (Narodne novine 9/94),
- Zakon o izdavanju obveznica za restrukturiranje gospodarstva u Republici Hrvatskoj (Narodne novine 27/91),
- Zakon o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba (Narodne novine 53/90, 25/93, 70/93), te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću prije donošenja odluke o pretvorbi

Društveno poduzeće Šavrić, poduzeće za proizvodnju i promet namještaja i drvnih proizvoda s p.o., Zagreb, Jukićeva 24 (dalje u tekstu: Šavrić) registrirano je kod Okružnog privrednog suda u Zagrebu, rješenjem broj Fi-1444/89-2 od 14. lipnja 1989., a u travnju 1992. upisana je promjena djelatnosti, rješenjem broj Fi-4684/92. Matični broj Poduzeća je (3210600).

Djelatnost Šavrića bila je proizvodnja namještaja, stolica, piljene oblovine, proizvodnja sobnih i industrijskih svjetiljaka i reflektora, trgovina na veliko i malo neprehrambenim proizvodima, uvoz i izvoz neprehrambenih proizvoda. Prije pretvorbe u sastavu Šavrića bile su tvornice: namještaja u Zagrebu, kuhinja u Bregani, stolica u Krapini, masivnog namještaja u Vrbovcu, dekorativne rasvjete u Pregradi, pilana u Đurmancu, maloprodaja s trgovinama na području bivše Jugoslavije, te stručne službe u Zagrebu. Šavrić je osnovan 1948. kada je odlukom Vlade Narodne Republike Hrvatske udruženo dvanaest obrtničkih radionica u Zagrebu u jedinstveno poduzeće. Bile su to majstorske radionice Filipčić, Gabron, Belle, Blažeković, Žlof, Auzec, Vrbanec, Kuntić, Andrašević, Gluhak, Haramina i Žitković. Ovlaštena osoba za zastupanje u vrijeme donošenja odluke o pretvorbi bio je Martin Jazbec, direktor.

U bilanci uspjeha sastavljenoj za 1991., iskazani su ukupni prihodi u iznosu 982.419.000.- HRD, ukupni rashodi u iznosu 979.397.000.-HRD, te dobitak 3.022.000.-HRD. U bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991., odnosno zadnje godine prije pretvorbe poduzeća, iskazana je ukupna aktiva i pasiva u iznosu 1.165.231.000.- HRD, što je preračunano po tečaju na koncu 1991. protuvrijednost 21.186.018,18 DEM. Potraživanja su iskazana u iznosu 224.432.000.- HRD ili 4.080.581,- DEM, a ukupne obveze 512.717.000.- HRD ili 9.322.127,- DEM.

Na koncu 1991. Poduzeće je imalo 2 200 zaposlenika (1 960 u proizvodnji, 140 u stručnim službama i 100 u maloprodaji).

2.2. Statusne i druge promjene

Nakon provedene pretvorbe, dioničko društvo upisano je u sudski registar Okružnog privrednog suda u Zagrebu 16. prosinca 1992. pod brojem Fi-22415/92 pod nazivom Šavrić dioničko društvo za proizvodnju i promet namještaja, uvoz i izvoz roba i usluga iz Zagreba, Jukićeva 24. Za direktora imenovan je Martin Jazbec koji zastupa Šavrić neograničeno u okviru upisane djelatnosti.

Od pretvorbe u 1992. do otvaranja stečajnog postupka u 1999., u trgovačkom registru upisno je smanjenje temeljnog kapitala na temelju odluke skupštine od 29. studenoga 1998. Temeljni kapital u iznosu 135.180.964,80 kn smanjen je na iznos od 109.476.000,00 kn na način da je nominalni iznos 364 920 dionica koje glase na 370,44 kn smanjen na 300,00 kn, a ukupan iznos smanjenja od 25.704.964,80 kn prenesen je u pričuve društva. Radi smanjenja temeljnog kapitala, promijenjen je i statut.

Dana 18. prosinca 1998. za predsjednika uprave umjesto Martina Jazbeca imenovan je Ivan Bušurelo.

Zbog blokade žiro računa i nemogućnosti plaćanja obveza, dana 30. srpnja 1999. nad Šavrićem je otvoren stečajni postupak, koji do vremena obavljanja revizije nije okončan.

2.3. Vlasnički povezana društva

Dana 29. lipnja 1998., Šavrić je osnovao društvo - kćer pod nazivom Šavrić - Tvornica stolica

d.o.o. u Krapini. Temeljni kapital novoosnovanog društva - kćeri iznosi 20.000,00 kn. Društvo kćer preuzelo je 241 zaposlenika koji su radili u Tvornici stolica u Krapini i u vrijeme pretvorbe bila je sastavni dio Šavrića. Sa zaposlenicima su zaključeni novi ugovori o radu. Za korištenje strojeva i druge imovine predviđeno je plaćanje najamnine osnivaču. Matični broj je (1361724). Za predsjednika uprave imenovan je Vjekoslav Jazbec, zaposlenik Šavrića. Dana 18. svibnja 1999. umjesto Vjekoslava Jazbeka za predsjednika uprave imenovan je Gojko Cigić. Zbog blokade žiro računa od 120 dana i nemogućnosti plaćanja obveza, na zahtjev uprave 30. srpnja 1999. otvoren je stečajni postupak. Do vremena obavljanja revizije stečajni postupak nije okončan.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Radnički savjet donio je odluku o pretvorbi 18. lipnja 1992. Predsjednik radničkog savjeta bio je Željko Marković. Odlukom o pretvorbi utvrđena je procijenjena vrijednost poduzeća u iznosu 32.651.907,- DEM. Planirana je dokapitalizacija pretvaranjem potraživanja u dionice u iznosu 12.408.481,31 DEM, stoga je ukupno procijenjena vrijednost Šavrića iznosila 45.060.388,32 DEM.

Odlukom o pretvorbi utvrđeno je da se Šavrić pretvara u dioničko društvo na sljedeći način:

- a) prodajom osobama s pravom prvenstva odnosno zaposlenima i ranije zaposlenima i drugim osobama s istim pravima i to do 50% vrijednosti,
- b) pretvaranjem potraživanja Zagrebačke banke d.d., Zagreb, prema stanju na dan 31. svibnja 1992. u dionice putem dokapitalizacije u skladu s ugovorom i to u iznosu 176.672.071,40 HRD ili 3.211.401,32 DEM,
- c) pretvaranjem budućih potraživanja osiguravajućeg društva Croatia d.d., Zagreb, u trajni ulog putem dokapitalizacije u skladu s ugovorom koji će se zaključiti u iznosu 1.260.000.000.- HRD ili 9.197.080,- DEM,
- d) prijenosom preostalih dionica fondovima u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Odluka o pretvorbi s propisanom dokumentacijom dostavljena je Agenciji za restrukturiranje i razvoj Republike Hrvatske (dalje u tekstu: Agencija) dana 29. lipnja 1992. odnosno u zakonskom roku. Agencija nije dala suglasnost na navedenu odluku te je 15. rujna radnički savjet donio izmjene i dopune odluke. U dokumentaciji nema pisanih obrazloženja o tome zašto nije dana suglasnost.

Izmijenjenom odlukom, utvrđena je procijenjena vrijednost u iznosu 36.492.000,- DEM, što je za 8.568.388,32 DEM manje u odnosu na vrijednost utvrđenu u osnovnoj odluci. Do umanjenja procijenjene vrijednosti u odnosu na osnovu odluku došlo je zbog odustajanja od pretvaranja budućih potraživanja na ime premije osiguranja osiguravajućeg društva Croatia u iznosu 9.197.080,- DEM u

ulog, umanjenja procijenjene vrijednosti imovine za 502.329,- DEM. Nadalje, nakon ispravka od strane Agencije, potraživanje Zagrebačke banke umanjeno je za 11.401,32 DEM te je umjesto 3.211.401,32 DEM predviđeno pretvaranje u ulog u iznosu 3.200.000,- DEM. Osim navedenog, u izmijenjenoj odluci uključeno je pretvaranje potraživanja Republike Hrvatske po osnovi obveznica za restrukturiranje i razvoj u ulog u iznosu 1.142.422,- DEM, što osnovnom odlukom nije bilo predviđeno.

U skladu s odredbama članka 13. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te Uputama za provedbu članka 11. navedenog zakona, Agencija je 16. rujna 1992. odnosno u propisanom roku, izdala rješenje o suglasnosti na namjeravanu pretvorbu. Procijenjena vrijednost Šavrića iskazana je u rješenju Agencije u iznosu 36.492.000,- DEM, u skladu s izmijenjenom odlukom o pretvorbi.

Zahtjev za izdavanje suglasnosti na namjeravanu pretvorbu s odlukom o pretvorbi i drugom propisanom dokumentacijom dostavljeni su Agenciji u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

3.1.1. Razvojni program

U razvojnom programu predviđeno je obnavljanje tehnologije, opreme i proširivanje informatičkih djelatnosti, te smanjenje viška neproizvodnog osoblja na račun kvalitetnih zaposlenika u komercijalnim i tehničkim službama. Predviđeno je zadržavanje postojećih proizvodnih kapaciteta, obnavljanje postojeće opreme, ulaganje u nove proizvodne linije, te definiranje novih proizvodnih programa. Predviđen je ukupni iznos ulaganja od 7.545.000,- DEM u razdoblju od 5 godina na bazi ulaganja u zajedničke programe s inozemnim kooperantima kroz kupnju dijela ili idealnog dijela poduzeća. Uz prosječan vijek trajanja strojeva od 8 godina predviđeni su godišnji efekti ulaganja u iznosu od 1.891.761,-DEM, a konačni efekt nakon osam godina predviđen je u iznosu od 15.134.088,- DEM.

Razvojni program je napravljen u okolnostima ograničenog plasmana na domaćem tržištu, a 70% cjelokupne proizvodnje izvozi se u zemlje zapadne Europe i USA.

3.1.2. Program pretvorbe

Prema programu pretvorbe, Šavrić se pretvara u dioničko društvo na kombinirani način i to prodajom dionica zaposlenima i ranije zaposlenima te drugim osobama koje su s njima izjednačene po zakonu u dijelu do 50% vrijednosti poduzeća, pretvaranjem potraživanja Zagrebačke banke d.d. u dionice.

Nadalje, predviđeno je priznavanje prethodnog prava Hrvatskom fondu za razvoj na iznos od 30.000.000,- HRD, revalorizirano na dan 31. prosinca 1991. iznosi 53.242.473,- HRD odnosno 968.045,- DEM (na ime potraživanja za obveznice za restrukturiranje i razvoj), te prijenosom preostalih dionica fondovima u skladu sa zakonskim odredbama. Programom pretvorbe nije bilo predviđeno pretvaranje budućih potraživanja osiguravajućeg društva Croatia u dionice Šavrića, odnosno osnovna

odluka o pretvorbi nije bila u skladu s programom pretvorbe. Programom je predviđeno pravo prvenstva upisa i kupnje dionica zaposlenima i ranije zaposlenima. Otplata dionica predviđena je na način da se prve godine otplati 8% ugovorene vrijednosti, druge godine 12%, treće 18%, četvrte 25%, te pete 37%. Izmjenom odluke o pretvorbi izmijenjene su u programu pretvorbe odredbe o načinu otplate dionica tako da je predviđeno prve godine otplata 5% vrijednosti, te nadalje 10%, 20%, 30% i zadnje godine 35%. Prijave za upis dionica i zaključivanje ugovora o kupnji predviđene su u Zagrebu i po tvornicama na drugim lokacijama za sve zaposlene i ranije zaposlene. Radi zaštite interesa zaposlenih i ranije zaposlenih i ostvarivanja prava na upis dionica s popustom do 50% procijenjene vrijednosti, utvrđeno je da će za svaki upis i kupnju dionica bez popusta iznad 1.000.000,- DEM odluku o eventualnom zaključenju ugovora donijeti radnički savjet.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske obavila je postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1990., o čemu je sastavila izvještaj u veljači 1992., a u svibnju 1992. sastavljen je dodatak izvještaju o kontroli popisa sredstava i izvora sredstava Šavrića na dan 31. prosinca 1991. U dodatku izvještaja navedeno je, da je Šavrić (jer nije predao zahtjev za pretvorbu do 29. veljače 1992.) u dogovoru s Agencijom, zatražio od Službe društvenog knjigovodstva kontrolu popisa sredstava i izvora sredstava sa stanjem na dan 31. prosinca 1991. U izvještaju i dodatku izvještaja navedeno je da u postupku kontrole zbog kasnog podnošenja zahtjeva nije bilo moguće nazočiti popisu imovine, potraživanja i obveza, već se na temelju provedenih provjera popisa sredstava i izvora sredstava na dan 31. prosinca 1991., a na temelju zakonskih propisa, općih akata poduzeća, popisne dokumentacije, računovodstvenih evidencija i odluka nadležnih tijela, potvrđuje pravilnost i zakonitost popisa, odnosno realnost iskazanih sredstava i izvora sredstava u godišnjem obračunu za 1991.

3.1.4. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti

Elaborat o procijenjenoj vrijednosti (dalje u tekstu: elaborat) izradili su članovi komisije za pretvorbu, imenovani od radničkog savjeta i to: Zlatko Lončar dipl. ing., Milan Mihovilić inž., Mile Keča dipl. oec., Lovro Marušić dipl. oec., Frane Matić inž., Mladen Golub dipl. iur., Vlado Krošelj inž., Ivan Misjak dipl. iur. i Martin Jazbec. Procjenu vrijednosti nekretnina obavili su Marica Peršić dipl. ing. arh., Mirjana Šnajder dipl. ing. arh., Snježana Pavlica, dizajner.

Prema elaboratu, utvrđena je vrijednost poduzeća u HRD i DEM i to:

1. knjigovodstvena vrijednost	581.252.000.- HRD ili 10.568.218,- DEM,
2. procijenjena vrijednost	1.795.855.000.- HRD ili 32.651.907,- DEM,
3. razlika (2-1)	1.214.603.000.- HRD ili 22.083.689,- DEM.

Knjigovodstvena vrijednost u iznosu 581.252.000.- HRD utvrđena je prema podacima iskazanim u bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991. kao razlika između ukupne aktive u iznosu 1.093.969.000.- HRD i ukupnih obveza u iznosu 512.717.000.- HRD. U knjigovodstvenu vrijednost nisu uključena izvanposlovna sredstva u iznosu 64.834.000.- HRD, jer je radnički savjet donio odluku da se ne procjenjuju sredstva zajedničke potrošnje. U skladu s tim, u obveze nisu uračunani izvori koji

se odnose na zajedničku potrošnju. Kod preračuna knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti u DEM, primijenjen je tečaj na dan 31. prosinca 1991. od 55.- HRD.

Pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti daje se u tablici u nastavku.

Tablica broj 1

Pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti

DEM

Red. broj	N A Z I V	Knjigovodstvena vrijednost na dan 31. prosinca 1991.	Procijenjena vrijednost - osnovni elaborat o procjeni	Procijenjena vrijednost nakon ispravka Agencije
A	A K T I V A	19.890.345,-	41.974.034,-	41.471.705,-
1.	Nematerijalna ulaganja	-	-	-
2.	Materijalna ulaganja	9.035.236,-	31.552.580,-	32.192.430,-
3.	Dugotrajna financijska ulaganja	277.909,-	277.909,-	277.909,-
4.	Zalihe	4.821.654,-	4.821.654,-	4.321.654,-
5.	Kratkotrajna potraživanja iz poslovanja	3.802.473,-	3.368.818,-	2.826.639,-
6.	Kratkotrajna financijska ulaganja	511.509,-	511.509,-	411.509,-
7.	Druga kratkotrajna potraživanja	278.109,-	278.109,-	278.109,-
8.	Vrijednosni papiri i novčana sredstva	1.150.782,-	1.150.782,-	1.150.782,-
9.	Aktivna vremenska razgraničenja	12.673,-	12.673,-	12.673,-
B	O B V E Z E	9.322.127,-	9.322.127,-	9.322.127,-
1.	Dugoročna rezerviranja	-	-	-
2.	Dugoročne obveze	31.927,-	31.927,-	31.927,-
3.	Kratkoročne obveze iz poslovnih odnosa	4.867.472,-	4.867.472,-	4.867.472,-
4.	Kratkoročne financijske obveze	4.093.655,-	4.093.655,-	4.093.655,-
5.	Druge kratkoročne obveze	329.073,-	329.073,-	329.073,-
	VRIJEDNOST (A-B)	10.568.218,-	32.651.907,-	32.149.578,-

Procijenjena vrijednost utvrđena je na temelju knjigovodstvene vrijednosti i tržišne vrijednosti, primjenom statičkog pristupa za procjenjivanje pojedinih kategorija imovine. Kod materijalnih ulaganja koja obuhvaćaju zemljište, građevinske objekte i opremu, procijenjena je tržišna vrijednost ulaganja. Kod potraživanja utvrđena je realnost naplate potraživanja iskazanih u bilanci na dan 31. prosinca 1991. te su potraživanja s neizvjesnom naplatom, otpisana. Zalihe i obveze iskazane su po knjigovodstvenoj vrijednosti.

Procijenjena vrijednost nekretnina u elaboratu iskazana je u ukupnom iznosu 29.166.768,- DEM i to za:

- zemljište	3.667.142,- DEM,
- priključke	713.056,- DEM,
- zgrade	22.003.193,- DEM, te
- vanjsko uređenje	2.783.377,- DEM.

Za dokaze o vlasništvu nekretnina priloženi su izvodi iz zemljišnih knjiga u kojima je navedeno da su sve nekretnine društveno vlasništvo na korištenju kod Šavrića.

Procjena vrijednosti zemljišta u ukupnom iznosu od 3.667.142,- DEM obavljena je na temelju podataka o prometnoj vrijednosti građevinskog zemljišta utvrđenoj u odlukama općinskih organa uprave. Kod pojedinih lokacija, prometna vrijednost zemljišta umanjena je za 50% bez posebnog pisanog obrazloženja. Nakon kontrole elaborata od strane Agencije, procijenjena vrijednost zemljišta povećana je na 4.904.265,- DEM, također bez pisanog obrazloženja uz elaborat. Međutim, i povećana vrijednost zemljišta u iznosu 4.904.265,- DEM niža je od vrijednosti po cijenama iz odluka općinskih organa uprave za 810.119,- DEM. Uvidom u elaborat i rješenje o iskazu nekretnina, utvrđeno je da u procijenjenu vrijednost zemljišta nije uključeno zemljište na lokaciji u Zagrebu, Slovenska 24 z.k. ul. 16328, k.č. 5225/12, 5225/13, 5225/15 i 5225/16 ukupne površine 4 339 m² uz obrazloženje osoba koje su izradile elaborat o procjeni vrijednosti nekretnina, da se navedene čestice ne nalaze u Slovenskog ulici nego na lokaciji Trg Francuske revolucije broj 11 i 12. Revizijom je utvrđeno da posebna procjena zemljišta na lokaciji Trg Francuske revolucije 11 i 12 nije napravljena. Osim zemljišno knjižnog izvotka, kao dokaz vlasništva za navedene čestice priložen je samoupravni sporazum o udruživanju Pilane Zagreb i Šavrića, zaključen 1981. iz kojeg je vidljivo da su navedene čestice društveno vlasništvo na korištenju kod Šavrića. Procijenjena vrijednost zemljišta po prometnoj vrijednosti iz odluke općinskog organa uprave je 238.645,- DEM. U procijenjenu vrijednost zemljišta nije uključeno neizgrađeno građevinsko zemljište u Krapini površine 25 000 m², a koje je prodano 1995. i 1996 po cijeni od 500.000,- DEM. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 2. Zakona o pretvorbi, kojima je propisano da je društveni kapital razlika između vrijednosti sredstava i obveza poduzeća.

Procjenom vrijednosti zgrada u iznosu 22.003.193,- DEM, obuhvaćene su zgrade na 11 lokacija u vrijednosti 19.887.809,- DEM, te prodavaonice na 10 lokacija bez zemljišta u vrijednosti 2.115.384,- DEM. Pri procjeni vrijednosti zgrada, korištena je neto građevinska površina i cijena izgradnje ekvivalentnog objekta izražena u DEM/m². Dobivena vrijednost umanjena je zbog trošnosti i starosti objekata te je tako utvrđena sadašnja vrijednost.

Uvidom u elaborat, utvrđeno je da u procijenjenu vrijednost prodavaonica bez zemljišta u iznosu 2.115.384,- DEM nisu uključene prodavaonice u Beogradu u vrijednosti 335.803,- DEM zbog ratnog djelovanja, te dvorac Bežanec koji je Šavrić koristio ali nije njegovo vlasništvo, što je u skladu s tada važećim propisima. U procijenjenu vrijednost prodavaonica u iznosu 2.115.384,- DEM uključene su prodavaonice u Sarajevu, Bitoli, Slavonskom Brodu i Belišću procijenjene vrijednosti 539.937,- DEM. Nakon kontrole koju je provela Agencija, navedene prodavaonice isključene su iz vrijednosti prodavaonica uz obrazloženje da je predstavnik Šavrića dostavio dodatno obrazloženje kako nema

podataka o očuvanosti prodavaonica s obzirom na ratno djelovanje. Unatoč isključenju navedenih prodavaonica iz procjene, ukupna procijenjena vrijednost prodavaonica umanjena je za 203.898,- DEM umjesto 539.937,- DEM te iznosi 1.911.486,- DEM bez pisanog obrazloženja iz kojeg bi bilo vidljivo na koje prodavaonice se odnosi umanjnje od 203.898,- DEM.

Kod procjene vrijednosti nekretnina u Puli, u procijenjenu vrijednost nije uključeno skladište površine 371 m² koje je prodano 1997. za 107.148,- DEM, te poslovni prostor površine 20,89 m² prodan 1995. za 25.058,- DEM. Osim navedenoga, u procijenjenu vrijednost zgrada nije uključen poslovni prostor u Velikoj Gorici površine 262,43 m² koji je prodan u stečajnom postupku za 289.000,- DEM.

Kod procjene vrijednosti vanjskog uređenja u iznosu 2.783.377,- DEM, iskazan je materijal, oprema i vrste radova na uređenju određene lokacije na temelju čega je izračunana nova vrijednost koja je umanjena zbog starosti i dobivena sadašnja vrijednost. Agencija je procijenjenu vrijednost vanjskog uređenja smanjila na 2.390.000,- DEM. Procijenjena vrijednost nekretnina iskazana je u iznosu 29.806.618,- DEM, što je za 639.850,- DEM više u odnosu na vrijednost iskazanu u osnovnom elaboratu.

Procjena vrijednosti opreme u iznosu 2.385.812,- DEM obavljena je po kriteriju godine starosti i vrijednosti opreme kod aktiviranja, stope amortizacije, te sadašnje knjigovodstvene vrijednosti, uz obrazloženje da je oprema otpisana 99%.

Procjena vrijednosti zaliha u iznosu 4.821.654,- DEM obavljena je na temelju knjigovodstvenih evidencija usklađenih s popisom zaliha na koncu 1991. Zalihe materijala iskazane su po vrijednosti koja je jednaka knjigovodstvenoj, nedovršena proizvodnja po tržišnim cijenama iz prosinca 1991., a zalihe gotovih proizvoda i robe po prodajnim cijenama iz prosinca 1991. Nakon kontrole, Agencija je vrijednost zaliha umanjila na 4.321.654,- DEM, što je za 500.000,- DEM manje. Nema pisanog obrazloženja o razlozima smanjenja vrijednosti.

Procjena vrijednosti potraživanja u iznosu 4.158.436,- DEM, koja obuhvaća potraživanja iz poslovanja, kratkotrajna financijska ulaganja i druga potraživanja, iskazana je na temelju knjigovodstvene vrijednosti na dan 31. prosinca 1991., osim kod potraživanja od kupaca u iznosu 1.605.018,- DEM gdje je obavljena procjena naplativosti potraživanja. Na temelju procjene naplativosti, potraživanja od kupaca umanjena su za 433.655,- DEM. Nakon kontrole, Agencija je ukupna potraživanja umanjila za 642.179,- DEM te iznose 3.516.257,- DEM. Nema pisanog obrazloženja o razlozima smanjenja vrijednosti.

Obveze u iznosu 9.322.127,- DEM u procijenjenoj vrijednosti iskazane su po knjigovodstvenoj vrijednosti uz obrazloženje da je Služba društvenog knjigovodstva u izvještaju o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991. utvrdila da su obveze u bilanci stanja iskazane realno.

U procijenjenu vrijednost nisu uključene nekretnine na ukupno 10 lokacija koje su prodane nakon pretvorbe i u stečajnom postupku za 2.241.206,- DEM, od čega nekretnine u Beogradu, Bitoli, Sarajevu, Belišću i Slavonskom Brodu nisu uključene uz obrazloženje da su u vrijeme pretvorbe bile na području pod ratnim djelovanjem, a za druge nekretnine nema pisanog obrazloženja. Potraživanja i zalihe u procijenjenoj vrijednosti 1.142.179,- DEM nisu uključene u procijenjenu vrijednost. Nema pisanog obrazloženja o razlozima isključenja iz procjene.

Elaborat je dostavljen Agenciji kao sastavni dio odluke o pretvorbi u zakonskom roku. Nakon kontrole, donesena je nova odluka o pretvorbi kojom je procijenjena vrijednost Poduzeća iskazana u iznosu 32.149.578,- DEM, što je za 502.329,- DEM manje u odnosu na elaborat. S uključenim pretvaranjem potraživanja u ulog, ukupna vrijednost iskazana je u iznosu 36.492.000,- DEM.

U postupku pretvorbe nije bilo rezervacija dionica za ranije vlasnike ili nasljednike nekretnina oduzetih nakon 1945. U procijenjenu vrijednost Poduzeća, uključene su nekretnine za koje se vode postupci pred nadležnim uredima za imovinsko pravne poslove za povrat nekretnina ili za naknadu za oduzetu imovinu, koji do obavljanja revizije nisu okončani. Raniji vlasnici i nasljednici podnijeli su zahtjeve za povrat oduzete imovine ili zahtjeve za naknadu za oduzetu imovinu na sljedećim lokacijama:

- 1) Pregrada - zahtjev za povrat nacionaliziranog zemljišta upisanog u z.k.ul. 1 648, a k.č. 95/1, 96, 97 i 98 koje su nakon oduzimanja i parcelacije djelomično uključene u novoformiranu k.č. 91. U postupku pretvorbe uz elaborat priložen je izvadak iz zemljišne knjige 1 648 u kojem je iskazana k.č. 91, a u vlasničkom listu upisano je društveno vlasništvo s pravom korištenja Šavrića,
- 2) Đurmanec - zahtjev su podnijeli nasljednici prijašnjeg vlasnika i to za katastarske čestice 321, 322, 323, 324/2, 325, 308/3, 308/4, 318/1, 319/4, 320/4, 324/1, 324/3, 324/4, 333, 334/1, 334/2, 335/2, 337/1, 337/3, 338/1, 338/2, 339, 340, 362/4, 362/5, 367/2, 538/3, 538/4, 539, 540/1, 540/2; koje su u trenutku oduzimanja bile upisane u z.k.ul. 924 k.o. Đurmanec, a nakon oduzimanja one su upisane u z.k.ul. 1 438. U postupku pretvorbe, uz elaborat priložen je zemljišno knjižni uložak 1 438 u kojem je iskazano da je zemljište na navedenim česticama društveno vlasništvo s pravom korištenja Šavrića,
- 3) Zagreb, Grahorova 4-6 - zakonski nasljednik vlasnika nacionalizirane imovine površine 187,3 čhv što je dio k.č. 5 264 upisanog u z.k.ul. 5 144 podnio je 1991. i 1992. Šavriću i Uredu za koordiniranje aktivnosti denacionalizacije zahtjev za stjecanjem dionica na ime naknade za nacionaliziranu imovinu. U postupku pretvorbe nije bilo rezervacije dionica za navedene namjene. U srpnju 1994. nasljednik je podnio zahtjev Hrvatskom fondu za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) za provedbu revizije pretvorbe Šavrića, u dijelu koji se odnosi na procjenu vrijednosti nacionalizirane imovine, te rezervaciju dionica iz portfelja Fonda na ime naknade za oduzetu imovinu. Fond je u rujnu 1995. donio rješenje kojim je zahtjev za provedbu revizije pretvorbe odbijen, jer su nekretnine uključene u procijenjenu vrijednost na temelju izvoda iz zemljišnih knjiga u kojem je iskazano da je na lokaciji Grahorova 4-6 Šavrić stekao nekretninu građenjem. U veljači 1996., zakonski nasljednik vlasnika podnio je tužbu Upravnom sudu.

Upravni sud donio je presudu u siječnju 1998. kojom je prihvaćena tužba nasljednika prijašnjeg vlasnika i naložena obnova postupka utvrđivanja vrijednosti društvenog kapitala Šavrića, uz obrazloženje da je tužitelj pravodobno podnio zahtjev Uredu za koordiniranje aktivnosti za denacionalizaciju, te da činjenica što je na lokaciji Grahorova 4-6 izgrađen novi objekt ne umanjuje tužiteljevu tražbinu niti vrijednost oduzete imovine. Nakon navedene presude, nasljednik je tražio novčanu naknadu za izgublenu dobit koja bi bila ostvarena da je staro

poduzeće nastavilo svoje poslovanje. U lipnju 1998., Fond je donio rješenje kojim je dopuštena obnova postupka procjene (obnova postupka procjene nije izvršena) ali ne i zahtjev za novčanu naknadu za izgubljenu dobit, jer ostvarivanje prava na naknadu nije u nadležnosti Fonda, nakon čega je nasljednik podnio novu tužbu Upravnom sudu radi poništenja rješenja. Tužba je odbijena presudom iz veljače 2001., s obrazloženjem da je zahtjev za novčanu naknadu i izgubljenu dobit neosnovan.

Osim za navedene nekretnine, pred nadležnim uredima za imovinsko pravne poslove vode se postupci za naknadu za oduzetu imovinu za nekretnine u Bregani i to za k.č. 34/6, 34/5, 34/7, 36, 37/1, 37/2, 41, 42, 43, 44/1, 44/4, 45, 46/2 i 46/3 i 47, upisane u z.k.ul. 386, koje su u postupku pretvorbe uključene u procijenjenu vrijednost na temelju izvadaka iz zemljišnih knjiga u kojima je navedeno da su nekretnine društveno vlasništvo s pravom korištenja Šavrića.

Nadalje, vode se postupci i za nekretnine u Bjelovaru i to za prodavaonicu koja je etažno vlasništvo u objektu sagrađenom na k.č. 2 472, z.k.ul. 145, na lokaciji u Krapini za k.č. 3012, 3352, 3353, 3361 ukupne površine 35 887 m², te u Zagrebu na lokaciji Jankomir za 1/2 dijela k.č. 38/8, z.k.ul. 172, k.o. Jankomir površine 800 čhv, a koja odgovara k.č. 2424 k.o. Podsused, koja je poništena i spojena u k.č. 2419 i 2430 na kojima je kao posjednik upisan Šavrić.

Do vremena obavljanja revizije (studeni 2001.), postupci pred nadležnim tijelima nisu okončani.

3.2. Rješenje Agencije o suglasnosti na namjeravanu pretvorbu

U elaboratu te odluci i programu pretvorbe, koji su dostavljeni Agenciji 26. lipnja 1992., izvršene su izmjene i dopune koje su uz određena obrazloženja dostavljene Agenciji 16. rujna 1992. Na temelju odredbi članka 12. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Agencija je 16. rujna 1992. dala suglasnost na namjeravanu pretvorbu.

Prema rješenju Agencije, Šavrić se pretvara u dioničko društvo. Procijenjena vrijednost iznosi 32.149.578,- DEM odnosno 6.397.766.000,- HRD po tečaju od 199.- HRD. Procijenjena vrijednost u HRD utvrđena je na temelju procijenjene vrijednosti izražene u DEM, preračunane po tečaju na dan 26. lipnja 1992. i korigirane za postotak porasta cijena na malo do datuma izdavanja rješenja. Rješenjem Agencije određeno je da se Šavrić pretvara u dioničko društvo kombiniranom metodom, koja obuhvaća prodaju dionica osobama s pravom prvenstva, pretvaranjem potraživanja Republike Hrvatske po osnovi izdanih obveznica za restrukturiranje i razvoj u ulog u iznosu 30.000.000,- HRD odnosno u protuvrijednosti 1.142.422,- DEM, pretvaranjem potraživanja Zagrebačke banke po osnovi danih kredita u ulog na temelju kojeg će se izdati dionice u iznosu 636.800.000,- HRD odnosno u protuvrijednosti 3.200.000,- DEM.

12

Ukupno procijenjena vrijednost s uključenim pretvaranjem potraživanja u ulog iznosi 36.492.000,- DEM odnosno 7.261.908.000,- HRD, za što se izdaje 364 920 dionica. Pretvaranjem potraživanja u ulog dodjeljuje se 43 424 dionice nominalne vrijednosti 4.342.422,- DEM, a za prodaju je određeno 321 495 dionica nominalne vrijednosti 32.149.578,- DEM.

3.3. Provedba programa pretvorbe

Prema podacima iz obavijesti o prijenosu dionica koju je Šavrić dostavio Agenciji, zaposleni i ranije zaposlenih upisali su uz popust 160 745 dionica u vrijednosti 16.074.500.- DEM, što je 50% procijenjene vrijednosti bez dokapitalizacije.

Dionice bez popusta upisalo je 15 zaposlenika i to 122 000 dionica nominalne vrijednosti 12.200.000,- DEM. Preostalih 38 751 dionica, što čini 12,1% ukupnog broja dionica namijenjenih prodaji, raspoređeno je na fondove u skladu sa zakonskim propisima. Drugi zaposlenici nisu zaključili ugovore o kupnji dionica bez popusta. S obzirom da nema izvješća Komisije za upis i prodaju dionica, nije moguće utvrditi koliko je zaposlenika bilo zainteresirano za kupnju dionica bez popusta. Programom pretvorbe nije propisan rok u kojem je Šavrić bio dužan sazvati osnivačku skupštinu, a u odluci o pretvorbi određeno je da je direktor dužan sazvati osnivačku skupštinu u roku koji odredi Agencija. Rješenjem o suglasnosti na namjeravanu pretvorbu nije propisan rok za održavanje osnivačke skupštine, a skupština je održana je 12. prosinca 1992.

Rješenjem Agencije propisan je rok uplate prvog obroka prije upisa Šavrića u sudski registar, a najkasnije u roku 45 dana od dana prijama rješenja. Prvi obrok otplate dionica kupljenih s popustom u ukupnom iznosu 7.928.035.- HRD uplaćen je na račun Hrvatskog fonda za razvoj 2. studenoga 1992., odnosno u roku 45 dana od dana prijama rješenja po tečaju iz rješenja. Prvi obrok za dionice kupljene bez popusta uplaćen je 10. studenoga 1992., odnosno nakon proteka roka od 45 dana u iznosu 242.780.000.- HRD, također po tečaju iz rješenja od 199.- HRD, što nije u skladu s rješenjem Agencije, jer je tečaj na dan uplate prvog obroka bio 312.- HRD. Zbog navedenoga, na ime prvog obroka za dionice bez popusta uplaćeno je manje za 137.860.000.- HRD ili 441.858,97 DEM.

Dioničko društvo Šavrić nastalo pretvorbom, upisano je u sudski registar 16. prosinca 1992. Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Šavrić u dioničko društvo proveden je u skladu s donesenim programom pretvorbe i rješenjem Agencije, osim što je prvi obrok za dioničare koji su kupili dionice bez popusta, uplaćen po tečaju za DEM iz rješenja umjesto po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate, kako je određeno rješenjem Agencije i odredbama članka 21.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je propisano da se dionice kupljene bez popusta uz obročno plaćanje plaćaju prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske za DEM na dan uplate ako se uplata obavlja nakon isteka roka utvrđenog rješenjem Agencije. Zbog uplate dionica bez popusta, po tečaju iz rješenja umjesto po tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate, umjesto 1.220.000,- DEM uplaćeno je 778.141,- DEM, što je za 441.858,97 DEM manje.

3.4. Upis u sudski registar

Nakon provedene pretvorbe, Šavrić je upisan u sudski registar u skladu s rješenjem Agencije i provedenim postupkom pretvorbe, a upisana struktura vlasništva bila je sljedeća:

a)	Hrvatski fond za razvoj	3.725.808,- DEM što je 10,2%,
b)	Zagrebačka banka d.d.	3.200.000,- DEM što je 8,7%,

c)	Fond radnika	904.185,- DEM što je 2,5%,
d)	Fond poljoprivrednika	387.507,- DEM što je 1,1%,
e)	Mali dioničari - dionice s popustom	16.074.500,- DEM što je 44,1%,
f)	Drugi dioničari - dionice bez popusta	12.200.000,- DEM što je 33,4%.

4. PROMJENA VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom

Mali dioničari upisali su 160 745 dionica s popustom nominalne vrijednosti 3.198.825.500.- HRD, odnosno 50% procijenjene vrijednosti Šavrića. Pojedinačno, uz popust zaposleni i ranije zaposleni najviše su upisali 179 dionica u nominalnoj vrijednosti 17.900,- DEM. Ukupno odobreni popust iznosi 1.298.143.665,- HRD ili 20,3% procijenjene vrijednosti. Ugovori o prodaji dionica zaključeni su s 1 513 malih dioničara. Svi su ugovori zaključeni uz obročnu otplatu na pet godina, uz obvezu uplate prvog obroka prije upisa dioničkog društva u sudski registar. Otplata je ugovorena na način da se u prvoj godini otplaćuje 5%, drugoj 10%, trećoj 20%, četvrtoj 30% i petoj 35% ugovorenog iznosa. Vrijednost neotplaćenog dijela upisanih dionica koje se kupuju uz popust, revalorizira se u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, istekom svakog dvanaestomjesečnog razdoblja računajući od dana zaključenja ugovora. Ugovori s malim dioničarima zaključeni su u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Sa žiro računa Šavrića plaćeno je 12 obroka, uključujući i prvi obrok u ukupnom iznosu 84.271.912.- HRD u protuvrijednosti 130.101,81 DEM po tečaju na dan uplate. Navedeni iznos zaposleni su vraćali kroz obustave na plaću i putem općih uplatnica, a ranije zaposleni uplatom u blagajnu. Nakon isteka 12 mjeseci od dana zaključenja ugovora, ostatak duga revaloriziran je koeficijentom porasta cijena na malo u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Trinaesti obrok u iznosu 130.387.825,- HRD u protuvrijednosti 34.430,37 DEM, uplaćen je 22. prosinca 1993. za sve male dioničare sa žiro računa Šavrića. Sredstva u navedenom iznosu zaposleni i ranije zaposleni nisu vratili na žiro račun. Zbog nedostatka dokumentacije, nije moguće utvrditi tko je donio odluku i iz kojih sredstava je uplata izvršena. Prema podacima iz zapisnika Financijske policije iz siječnja 1996., sredstva u navedenom iznosu isplaćena su iz dobiti za 1993. koja je raspodijeljena za dividendu. Iz zapisnika sa skupštine dioničara koji je dostavljen Trgovačkom sudu, vidljivo je da je na skupštini dioničara na prijedlog 13 velikih dioničara, donesena odluka o isplati dividende po završnom računu za 1993. u protuvrijednosti 729.840,- DEM odnosno u visini 2% temeljnog kapitala društva od 36.492.000,- DEM.

Sljedeća četiri obroka podmirena su putem tzv. stare devizne štednje. Šavrić je kupio od Zagrebačke banke obveznice, a Zagrebačka banka je potraživanja za obveznice koje su vlasništvo Šavrića, prenijela na Fond na ime otplate dionica malih dioničara u protuvrijednosti 138.847,- DEM. Za uplatu četiri obroka nije bilo obustava iz plaće niti uplata u blagajnu, iz čega proizlazi da su dionice plaćene iz sredstava Šavrića. Otplata dionica iz sredstava Šavrića nije u skladu s odredbama članka 8. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojim je propisano da poduzeće u pretvorbi ne može kreditirati kupnju dionica. Nakon 9. studenoga 1994., kada je uplaćen posljednji sedamnaesti obrok, osim dva dioničara koji su nastavili redovno otplaćivati dionice, nije bilo daljnjih uplata.

Tri godine nakon uplate posljednjeg obroka, u siječnju 1998. sa 685 malih dioničara zaključeni su dodaci ugovorima, kojima je rok otplate produljen na 20 godina u skladu s odredbama Zakona o privatizaciji. Iako je rok otplate produljen, mali dioničari nisu nastavili otplaćivati dionice.

Tijekom 1993., u prvoj godini otplate prije isteka ugovorenog roka, 18 dioničara otplatilo je upisanih 2 895 dionica. U skladu s odredbama članka 20. i 21.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, odobren je popust od 35% za prijevremeno plaćanje. Evidentiran je jedan ugovor o prijenosu 178 dionica između dvoje malih dioničara. Na vlastiti zahtjev tijekom 1996. i 1998., raskinuto je 15 ugovora, a s preostalih 1 478 malih dioničara, ugovori su raskinuti u veljači i studenom 1999. Dvoje malih dioničara s kojima su zaključeni dodaci ugovoru, otplaćivali su dionice do veljače 2000. Mali dioničari su otplatili ukupno 70 949 dionica, a neotplaćenih 89 796 dionica nakon raskida ugovora, vraćeno je u portfelj Fonda.

4.2. Dionice bez popusta

U postupku pretvorbe, 15 zaposlenika Šavrića (rukovoditelji) kupilo je bez popusta 122 000 dionica nominalne vrijednosti 12.200.000,- DEM, što je 37,9% procijenjene vrijednosti poduzeća bez uključene dokapitalizacije. U odnosu na vrijednost poduzeća s uključenom dokapitalizacijom, udjel navedenih dioničara iznosi 33,4%.

Dionice bez popusta kupili su:

1. Martin Jazbec, 50 000 dionica (5.000.000,- DEM),
2. Mile Keča, 30 000 dionica (3.000.000,- DEM),
3. Juraj Biondić, 10 000 dionica (1.000.000,- DEM),
4. Željko Klapan, 5 000 dionica (500.000,- DEM),
5. Stjepan Vučković, 4 000 dionica (400.000,- DEM),
6. Milan Mihovilović, 2 000 dionica (200.000,- DEM),
7. Lovre Marušić, 2 000 dionica (200.000,- DEM),
8. Zlatko Lončar, 2 000 dionica (200.000,- DEM),
9. Ivan Kovač, 2 000 dionica (200.000,- DEM),
10. Dragutin Furjan, 2 000 dionica (200.000,- DEM),
11. Vjekoslav Jazbec, 2 000 dionica (200.000,- DEM),
12. Gojko Cigić, 2 000 dionica (200.000,- DEM),
13. Milan Dubravčić, 2 000 dionica (200.000,- DEM),
14. Josip Rupe, 2 000 dionica (200.000,- DEM), i
15. Vlado Kranjčec, 2 000 dionica (200.000,- DEM).

15

Ugovori za kupnju dionica bez popusta zaključeni su 5. studenoga 1992., što je 47 dana nakon dana izdavanja rješenja, a cijena dionica ugovorena je u HRD po tečaju iz rješenja od 199.- HRD za DEM. Ugovori nisu zaključeni u skladu s odredbama rješenja, kojima je propisano da će se, u slučaju uplate prvog obroka nakon 45 dana od dana izdavanja rješenja, vrijednost upisanih a neuplaćenih dionica korigirat za postotak porasta cijena na malo od dana izdavanja rješenja do dana uplate.

Plaćanje je ugovoreno obročno na rok od 5 godina i to s uplatom 35% u prvoj godini, a u drugim godinama 30%, 20%, 10% i 5% ugovorenog iznosa. Plaćanje prvog obroka ugovoreno je po tečaju iz rješenja, ako se plaćanje obavi u roku 30 dana od dana izdavanja rješenja. S obzirom da je ugovor zaključen 47 dana nakon izdavanja rješenja, prvi obrok nije mogao biti plaćen u roku 30 dana

od dana rješenja. Iz navedenog je vidljivo da ugovori o kupnji dionica s velikim dioničarima nisu zaključeni u skladu s rješenjem Agencije, a zbog značajnog porasta tečaja DEM u razdoblju od dana izdavanja rješenja do zaključenja ugovora, ugovorena vrijednost dionica umanjena je za 51%, jer je tečaj na dan izdavanja rješenja bio 199,- HRD, a na dan zaključenja ugovora 301,- HRD. Nadalje, ugovoreno je ako se prvi obrok plati nakon 30 dana od dana izdavanja rješenja, uplata se obavlja po tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja, što nije učinjeno odnosno prvi obrok plaćen je po tečaju iz rješenja iako je uplata izvršena 53 dana nakon dana izdavanja rješenja. U slučaju promjene odredbi Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, nakon zaključenja ugovora, kojima bi način otplate dionica bio nepovoljniji za velike dioničare, ugovorena je mogućnost izbora i to: raskid ugovora i zadržavanje otplaćenih dionica, uplatiti sve ili dio neotplaćenih dionica odjednom u roku 60 dana od stupanja na snagu izmijenjenog zakona uz revalorizaciju ostatka duga indeksom porasta cijena na malo od dana zaključenja ugovora do dana otplate ili nastaviti obročnu otplatu u HRD u iznosima koji odgovaraju protuvrijednosti iznosa u DEM navedenih u ugovoru po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja.

Nakon zaključenja ugovora o kupnji dionica, dioničari su zaključili pojedinačno prvi ugovor o kreditu sa Zagrebačkom bankom 9. studenoga 1992., a 5. veljače 1993. zaključili su drugi ugovor o kreditu za kupnju dionica. Uz ugovor o kreditu iz 1992., zaključeni su dodaci ugovoru 7. lipnja 1993. i 25. listopada 1993., a uz drugi ugovor o kreditu iz 1993. zaključen je dodatak ugovoru 25. listopada 1993.

Dodacima ugovora, mijenjane su odredbe o početku otplate kredita te vrijednosti nekretnina koje je trebalo založiti. Krediti za kupnju dionica odobreni su iz stare devizne štednje koja je pretvorena u javni dug Republike Hrvatske uz kamatnu stopu od 7% godišnje nepromjenjivo i rok otplate kredita 7 godina. Prvi obrok za otplatu dionica u visini 10% čini vlastiti udjel korisnika kredita. Kredit zajedno s pripadajućim kamatama otplaćuje se jednom godišnje s početkom otplate godinu dana nakon iskorištenja kredita. Na ime osiguranja otplate kredita, ugovoren je zalog dionica kupljenih u postupku pretvorbe u korist banke, te zalog nekretnina u vrijednosti jednakoj visini kredita. Ugovorima nije utvrđena vrijednost nekretnine koju je pojedini korisnik kredita stvarno založio.

Na ime uplate prvog obroka, banka je dana 10. studenoga 1992. prenijela na Fond, potraživanje za obveznice u iznosu 242.780.000,- HRD, što je na dan prijenosa iznosilo 778.141,- DEM. Prema odredbama ugovora, uplatu je trebalo izvršiti na način da se ugovoreni iznos od 1.220.000,- DEM uplati u protuvrijednosti HRD po tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate. Umjesto 1.220.000,- DEM, na ime prvog obroka po ugovoru, uplaćeno je 778.141,- DEM, odnosno za 441.859,- DEM manje. Drugi obrok podmiren je 2. prosinca 1992., također po tečaju iz rješenja umjesto po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate. Drugi obrok za 15 dioničara ugovoren je u iznosu 3.843.000,- DEM, a po tečaju na dan uplate uplaćeno je 1.981.212,39 DEM odnosno za 1.861.787,61 DEM manje.

16

Zbog uplate prvog i drugog obroka u HRD preračunano u DEM po tečaju iz rješenja, umjesto 5.063.000,- DEM uplaćeno je 2.759.353,39 DEM, odnosno za 2.303.646,61 DEM manje. Dana 6. veljače 1993. otplaćen je ostatak duga na način da je dug revaloriziran indeksom porasta cijena na malo od dana zaključenja ugovora. Na revalorizirani ostatak duga obračunan je popust od 35% za otplatu u prvoj godini. Na ime otplate ostatka duga uz obračunane popuste, uplaćeno je odnosno prenesene su obveznice Fondu u protuvrijednosti 3.076.701,19 DEM. Ukupno je uplaćeno 5.716.629,80 DEM, što je 46,8% nominalne vrijednosti ugovorenih dionica od 12.200.000,- DEM. Prema odredbama ugovora o kreditu, dioničari su trebali početi s vraćanjem prvog obroka kredita Zagrebačkoj banci 10. studenoga 1993., što nije učinjeno.

Dana 2. veljače 1994. stupio je na snagu Zakon o ništavnosti određenih vrsta ugovora o osiguranju i ugovora o kreditu, kojim je između ostalog propisano da su ništavi svi ugovori o kreditu za kupnju dionica zaključeni između banke i fizičke osobe na temelju otkupljene stare devizne štednje bez osiguranja otplate hipotekom na nekretnine čija je procijenjena vrijednost niža od 70% iznosa kredita, a kod ugovora kojim se financira kupovina preko 50% vrijednosti dionica, založena nekretnina mora biti procijenjene vrijednosti najmanje u visini kredita. Prema odredbama spomenutoga Zakona, navedeni menadžerski ugovori su ništavi jer korisnici kredita nisu založili nekretnine čija procijenjena vrijednost iznosi najmanje koliko je visina kredita.

Međutim, nakon stupanja na snagu navedenog Zakona, ugovori nisu poništeni niti je nadležno državno tijelo podnijelo zahtjeve za utvrđivanje ništavnosti ugovora.

Dana 3. veljače 1994. Zagrebačka banka (zbog kašnjenja u otplati kredita) je zaključila s dioničarima ugovore o podmirenju obveza po kreditu, prijenosom 93 932 dionice nominalne vrijednosti 9.393.200,- DEM na banku, što je upisano u knjigu dionica. Nakon prijenosa dionica, promijenjena je vlasnička struktura Šavrića, te je Zagrebačka banka postala vlasnik 34,2% dionica, mali dioničari 44,3%, Fond 10,2%, fondovi mirovinskog i invalidskog osiguranja 3,7%, a veliki dioničari 7,6%. Korisnici kredita i dalje nisu otplaćivali kredit banci. U međuvremenu su na temelju vlasništva na dionicama za 1993. ostvarili pravo na dividendu, koja im je prema podacima iz zapisnika Financijske policije, isplaćena u ukupnom iznosu od 832.563,20 kn, a pojedinačno od 14.867,20 kn do 371.680,00 kn.

Nakon pokretanja stečajnog postupka, 13 korisnika menadžerskih kredita podnijelo je 1999. tužbu protiv Zagrebačke banke radi utvrđenja ništavnosti ugovora o kreditu iz stare devizne štednje za kupnju dionica, uz obrazloženje da su ugovori ništavni jer je procijenjena vrijednost založenih nekretnina manja od 70% iznosa kredita. Općinski sud u Zagrebu donio je presude 2. studenoga 1999. za 11 korisnika kredita, te 18. svibnja 2000. za 2 korisnika kredita, kojima je utvrđena ništavnost ugovora o kreditima za kupnju dionica u cijelosti. Na temelju presude Općinskog suda, Fond je donio 14. prosinca 1999. i 21. prosinca 2000. odluke o storniranju ugovora o kupnji dionica, koji su zaključeni s 13 dioničara, jer su proglašenjem ništavnosti ugovora o kreditu ništavi i ugovori o kupnji dionica, što je propisano odredbama članka 6. stavka 2. Zakona o ništavnosti određenih vrsta ugovora o osiguranju i ugovora o kreditu, te odredbi članka 109. Zakona o obveznim odnosima. Prema odredbama članka 104. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima, propisano je da u slučaju ništavnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila po osnovi takvog ugovora. U skladu s navedenim odredbama, Zagrebačka banka vratila je Fondu 110 000 dionica nominalne vrijednosti 11.000.000,- DEM, a Fond je u prosincu 1999. uputio zahtjev Zagrebačkoj banci za storniranjem naloga za prijenos deviznih sredstava (stare devizne štednje) u iznosu 3.582.223,16 DEM za 11 korisnika kredita, te u siječnju 2001. storniranje naloga na iznos od 1.514.824,05 DEM, odnosno ukupno 5.097.047,21 DEM.

17

Do vremena obavljanja revizije (studen 2001.), nisu poništena dva ugovora o kupnji dionica i to za Juraja Biondića (kupio 10 000 dionica nominalne vrijednosti 1.000.000,- DEM), te Vladimira Kranjčeca (kupio 2 000 dionica nominalne vrijednosti 200.000,- DEM).

Poništenjem ugovora, u portfelj Fonda vraćeno je 110 000 dionica Šavrića u stečaju, čije su nekretnine opterećene hipotekama. Pretvorbom društvenog poduzeća procijenjene vrijednosti 36.492.000,- DEM u dioničko društvo, na ime kupnje dionica uplaćeno je na račun Fonda ukupno 268.948,81 DEM i to od strane malih dioničara.

4.3. Dionice iz portfelja fondova

U postupku pretvorbe Fondu i fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika i poljoprivrednika, dodijeljeno je u skladu s programom pretvorbe i rješenjem o suglasnosti na namjeravanu pretvorbu 50 175 dionica, od čega 37 258 dionica Fondu, a 12 917 dionica fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja. Fondovi mirovinskog i invalidskog osiguranja zamijenili su s Fondom dionice u listopadu 1997. za dionice drugih društava, o čemu je zaključen ugovor te je u knjigu dionica umjesto fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja upisan Fond kao vlasnik dodatnih 12 917 dionica, koji u svom portfelju nakon toga ima ukupno 50 174 dionice Šavrića. Osim navedenoga, u portfelj Fonda, nakon raskida ugovora s malim dioničarima sa stanjem na koncu 1997., vraćeno je 1 351 dionica.

U 1994. i 1995. Fond je ustupio bez naplate 285 dionica petorici vojnih invalida Domovinskog rata. Rješenje o ustupanju dionica doneseno je na temelju odredbi Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Zakona o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata. Osim navedenih zamjena i dodjela, u postupku kuponske privatizacije ustupljeno je na temelju rezultata dražbovanja iz portfelja Fonda, 50 280 dionica i to: privatizacijskim investicijskim fondovima 44 296, a fizičkim osobama 5 984 dionica. Izjave o stjecanju vlasništva na dionicama u kuponskoj privatizaciji, Fond je izdao u siječnju i travnju 1999., a promjena vlasništva upisana je u knjigu dionica u lipnju 1999. neposredno prije otvaranja stečajnog postupka. Ugovori zaključeni s tri investicijska fonda (Dom, Pleter i Slavonski fond), poništeni su, a 29 658 dionica vraćeno je u portfelj Fonda. S navedenim fondovima zaključeni su ugovori o nadoknadi dionica u programu kuponske privatizacije s obzirom da su im dodijeljene dionice poduzeća koje je bilo pred otvaranjem stečajnog postupka, te je ugovorena zamjena dionicama drugih društava. Poništenje ugovora evidentirano je u knjizi dionica. Do vremena obavljanja revizije (studeni 2001.), ugovor o dodjeli dionica privatizacijskom investicijskom fondu Sunce, kojem je u postupku kuponske privatizacije dodijeljeno 14 638 dionica, nije poništen.

4.4. Stečajni postupak

Stečajni postupak je otvoren 30. srpnja 1999. zbog prezaduženosti, a pokrenut je na prijedlog uprave. U vrijeme pokretanja stečajnog postupka, predsjednik uprave bio je Ivan Bušurelo, koji je imenovan 18. prosinca 1998., a zamjenik predsjednika uprave bio je Zdravko Mitak. Kod otvaranja stečajnog postupka nije sastavljen zapisnik o popisu zatečenih nekretnina koji je trebalo ovjeriti povjerenstvo, te nije moguće točno utvrditi koje su nekretnine zatečene u vrijeme otvaranja stečajnog postupka.

U izvještaju stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju, navedeno je da su glavni razlozi lošeg financijskog stanja u Šavriću, postojeći tehnološki zastarjeli kapaciteti, proizvodni program i slabe mogućnosti plasmana na tržištu, te višak zaposlenih. Stalnim zaduživanjem u svrhu nabavke repromaterijala za proizvodnju, isplate plaća zaposlenima, imovina Šavrića stavljena je pod hipoteku, a većinski vlasnik postala je Zagrebačka banka. Do otvaranja stečajnog postupka, Šavrić je bio u blokadi 421 dan. Otvaranjem stečajnog postupka sastavljen je plan poslovanja, kojim je obuhvaćen i plan

proizvodnje do 17. prosinca 1999., što je priloženo u sudskom spisu. Planirani su prihodi u iznosu 11.458.851,00 kn, rashodi u iznosu 10.475.768,00 kn te zadržavanje 388 zaposlenika za ostvarenje plana proizvodnje. S drugim zaposlenicima, koji su zatečeni na dan otvaranja stečajnog postupka, raskinuti su ugovori o radu. Dana 5. studenoga 1999. raskinuti su ugovori o radu s 358 zaposlenika. Nakon otvaranja stečajnog postupka, nastavljena je proizvodnja u Tapetariji i stolariji u Jankomiru sa 120 zaposlenika, Bregani sa 67 zaposlenika, u Đurmancu sa 109 zaposlenika, te u zajedničkim službama i maloprodaji s 92 zaposlenika.

U stečajnom postupku izvršena je procjena vrijednosti nekretnina Šavrića. Procjenu su obavili ovlašteni sudski vještaci. S obzirom da nije obavljen cjelovit popis imovine, potraživanja i obveza na dan otvaranja stečaja, te zbog nedostatka poslovnih knjiga, nije moguće utvrditi je su li procjenom u stečajnom postupku obuhvaćene sve preostale nekretnine. Procijenjena vrijednost nekretnina stečajnog dužnika, iskazana je u elaboratu sudskih vještaka u iznosu 47.745.472,- DEM odnosno u protuvrijednosti 186.426.969,97 kn, po tečaju na dan 11. studenoga 1999.

Prema podacima iz izvješća stečajnog upravitelja od 24. travnja 2001., nekretnine čija procijenjena vrijednost iznosi 45.504.152,- DEM prodane su za 14.989.000,- DEM, što je za 30.515.152,- DEM manje od procijenjene vrijednosti. Nije prodano zemljište u Bregani, na kojem je upisana hipoteka od strane društva HUP d.d., Zagreb, u iznosu 2.500.000,00 kn, za koje je stečajni upravitelj predložio da se dosudi navedenom razlučnom vjerovniku jer na četiri oglasa o prodaji zemljišta različni vjerovnik nije dao suglasnost na ponuđene cijene, a suglasan je s dosudom zemljišta. Pojedinačno, najveća procijenjena vrijednost u elaboratu iskazana je u iznosu 25.554.733,- DEM za tvornicu namještaja u Jankomiru, koja je prodana u stečajnom postupku po cijeni od 8.800.000,- DEM.

Osim nekretnina, u stečajnom postupku prodane su zalihe roba koje su u financijskim izvještajima prije otvaranja stečajnog postupka iskazane u iznosu 69.326.848,00 kn. U skladu s odredbama članka 85. i 87. Stečajnog zakona, u troškove stečajnog postupka priznata je prednost pri isplati otpremnina zaposlenicima u iznosu 21.027.093,07 kn koja je podmirena djelomično dodjelom zaliha namještaja u vrijednosti 6.935.373,19 kn, te 14.091.719,88 kn u novcu.

Ukupno su priznate tražbine u iznosu 187.443.825,31 kn i to: za plaće, otpremnine i naknade štete zaposlenika 70.694.486,14 kn, za obveze po kreditima 57.489.624,04 kn (različni vjerovnici), obveze za druge kredite 1.647.349,24 kn, za doprinose za mirovinsko, invalidsko te zdravstveno osiguranje u iznosu 3.492.443,25 kn, za obveze za poreze 14.894.796,50 kn, za kratkoročnu pozajmicu od 3.022.128,47 kn Fondu, te za obveze prema drugim vjerovnicima 36.202.997,17 kn.

Dana 30. srpnja 1999. otvoren je stečajni postupak i na društvu - kćeri Šavrić - Tvornica stolica d.o.o., Krapina, na prijedlog uprave društva. Na ispitnim ročištima priznate su tražbine vjerovnika u iznosu 2.193.063,34 kn, od čega na ime plaća zaposlenicima 619.135,62 kn, Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje na ime doprinosa 100.143,26 kn, gradu Krapina na ime komunalne naknade 123.909,93 kn, Hrvatskoj elektroprivredi, Zabok, 624.199,54 kn, te drugim vjerovnicima 725.675,29 kn.

19

U vrijeme otvaranja stečajnog postupka, Šavrić - Tvornica stolica d.o.o. je imala 242 zaposlenika. Nakon otvaranja stečajnog postupka, sa 145 zaposlenika zaključeni su ugovori o radu na određeno vrijeme do 17. prosinca 1999., odnosno do izvršenja plana proizvodnje koji je sastavio stečajni upravitelj, uz suglasnost stečajnog suca, a s drugim zaposlenicima ugovori su raskinuti.

Prema podacima iz izvještaja stečajnog upravitelja od 23. travnja 2001., te ugovora o prodaji, Šavrić - Tvornica stolica d.o.o., Krapina, prodana je društvu Magor iz Krapine za 1.100.000,- DEM, što je za 2.717.946,- DEM manje od procijenjene vrijednosti u elaboratu sudskih vještaka. Ugovorena je obveza zadržavanja 100 zaposlenika ali bez preuzimanja dugova za bruto plaće i materijalne troškove. Obveze za plaće zaposlenika do prodaje tvornice priznate su u stečajnom postupku Šavrića koje je bilo 100% vlasnik.

Vrijednost imovine društva Šavrić - Tvornica stolica d.o.o., koju čine zalihe i potraživanja, iskazana je u iznosu 2.341.872,00 kn, a ukupne obveze iznose 2.600.797,52 kn, uz napomenu da su potraživanja zaposlenika priznata u stečajnom postupku Šavrića kao jedinog osnivača. Stečajni postupak do studenog 2001., nije okončan.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE

5.1. Vlasnička struktura

Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije sastavljena je na temelju dokumentacije Fonda, koja je prepravljena s promjenama strukture vlasništva nakon poništenja ugovora s dioničarima koji su kupili dionice bez popusta. U strukturi vlasništva iskazan je i udio privatizacijskog investicijskog fonda Sunce, jer do vremena obavljanja revizije, Fond nije poništio dodjelu dionica u kuponskoj privatizaciji.

U tablici u nastavku daje se pregled vlasničke strukture u vrijeme obavljanja revizije.

Tablica broj 2

Vlasnička struktura u studenom 2001.

u DEM

Red. broj	Dioničari	Broj dionica	Nominalna vrijednost	% udjela u kapitalu
1.	Zagrebačka banka	32 000	3.200.000,-	8,8
2.	Mali dioničari	70 664	7.066.400,-	19,4
3.	Veliki dioničari	12 000	1.200.000,-	3,3
4.	Kuponska privatizacija	20 622	2.062.200,-	5,6
	- Sunce	14 638	1.463.800,-	4,0
	- fizičke osobe	5 984	598.400,-	1,6
5.	Dodjela invalidima	285	28.500,-	0,1
6.	Fond	229 349	22.934.900,-	62,8

UKUPNO	364 920	36.492.000,-	100,0
--------	---------	--------------	-------

20

Prema podacima iz statističkih izvještaja, od vremena pretvorbe (1992.) do otvaranja stečajnog postupka, broj zaposlenika stalno je smanjivan. Na koncu 1993. bilo je 2 010 zaposlenih, na koncu 1994. bilo je 1 839, na koncu 1995. bilo je 1 530, na koncu 1996. bilo je 1 409, 1997. bilo je 1 222, a prema izvještaju stečajnog upravitelja na dan otvaranja stečajnog postupka bilo je 920 zaposlenika.

U vrijeme obavljanja revizije (u listopadu 2001.), bilo je 5 zaposlenika.

5.2. Osnovni podaci o poslovanju za razdoblje od 1993. do 1999.

Podaci o poslovanju preuzeti su: iz zapisnika s redovnih godišnjih skupština dioničara za 1993., 1995., 1996., 1997., revizorskih izvješća za 1995., 1997., 1999. i 2000., te statističkih izvještaja dostavljenih Zavodu za platni promet za 1994. i 1998.

U vrijeme obavljanja revizije (studeni 2001.), poslovna dokumentacija Šavrića nalazi se u skladištu u Jankomiru i u potpunosti je nesređena i uništena. Prema obrazloženju stečajnog upravitelja, kod otvaranja stečajnog postupka nije obavljen popis dokumentacije koja je zatečena u nesređenom i nepotpunom stanju. Od otvaranja stečajnog postupka koncem srpnja 1999. do konca 1999., poslovne knjige vodili su zaposlenici Šavrića.

Tijekom 2000. poslovne knjige nisu vođene, a u siječnju 2001. zaključen je ugovor s računovodstvenim servisom Soldo d.o.o., Zagreb, za evidentiranje i sastavljanje financijskih izvještaja za 2000. Ugovorena vrijednost usluge iznosi 100.000,- DEM. Kod zaključivanja ugovora, nije sastavljen zapisnik o preuzimanju dokumentacije.

Prema podacima iz navedenih izvještaja, Šavrić je u razdoblju od 1993. do 1995. ostvario dobit u poslovanju i to za 1993. u iznosu 2.585.449,00 kn, za 1994. u iznosu 701.000,00 kn, te u 1995. u iznosu 444.000,00 kn. U razdoblju od 1996. do otvaranja stečajnog postupka (1999.), iskazani su gubici i to: za 1996. u iznosu 7.218.813,40 kn, za 1997. u iznosu 28.410.313,00 kn te za 1998. u iznosu 31.476.570,00 kn.

Na temelju odluke skupštine dioničara, ostvarena dobit za 1993. raspodijeljena je za dividende, a za 1994. i 1995. u pričuve društva. S obzirom da nedostaje poslovna dokumentacija, nije moguće utvrditi u kojem je iznosu dividenda obračunana, a u kojem je isplaćena. Prema podacima iz zapisnika Financijske policije sastavljenog koncem 1995., obračunana je dividenda u iznosu 2.625.449,00 kn, a isplaćena je u iznosu 1.459.549,25 kn i to malim dioničarima 390.186,05 kn, velikim dioničarima (otplaćene dionice bez popusta) 832.563,20 kn, te Zagrebačkoj banci 236.800,00 kn. Razlika u iznosu 1.165.899,75 kn, koja je obračunana na ime udjela Fonda, te fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja, nije uplaćena. Obveza za obračunane a neisplaćene dividende iskazana je u financijskom izvještaju za 1999., u iznosu 1.107.342,00 kn. Prema odredbama članka 20. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, i Uputa za provedbu članka 20. stavka 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, dividenda se prenosi Fondu u roku 7 dana od održavanja skupštine. To nije učinjeno do vremena obavljanja revizije.

Reviziju financijskih izvještaja za 1995. obavila je revizorska tvrtka "Pir mm" d.o.o., Zagreb, koja je navela da izvještaji prikazuju financijsko stanje, rezultate poslovanja i promjene u novčanom tijeku realno i objektivno. Međutim, navedeno je da je financijski položaj Šavrića određen smanjenom realizacijom i povećanom zaduženošću, zbog čega se obveze ne podmiruju pravodobno i to za poreze, doprinose, kredite, te obveze prema dobavljačima i zaposlenicima. Na koncu 1995. nepodmirene obveze bile su 28.377.000,00 kn, što je za 11.710.000,00 kn ili 70,2% više u odnosu na 1994. Nadzorni odbor Šavrića sastavio je izvješće o obavljenoj kontroli poslovanja, u kojem je također utvrdio da je poslovanje tijekom 1995. bilo u skladu sa zakonskim propisima i statutom društva.

Prema podacima iz financijskih izvještaja, u 1996. Šavrić je poslovao s gubitkom koji je iskazan u iznosu 7.218.813,40 kn. Gubitak za 1996. podmiren je iz revalorizacijskih pričuva. Temeljni kapital nije smanjen jer je tijekom 1996. izvršena procjena vrijednosti materijalne imovine te formirana revalorizacijska pričuva u iznosu 13.730.003,57 kn. U 1997. gubitak je iskazan u iznosu 38.410.313,00 kn, što je za 432% više u odnosu na 1996.

U veljači 1998., uprava Šavrića izvijestila je nadzorni odbor o ostvarenom gubitku za 1997. Nadzorni odbor je obavio kontrolu poslovanja Šavrića za 1997. i u zapisniku o kontroli naveo da je poslovanje u 1997. bilo u skladu sa zakonskim propisima i statutom. Međutim, u listopadu 1998. nadzorni odbor dao je naputak upravi da se maksimizira ekonomičnost i stabilnost poslovanja, zatvore nerentabilne tvornice, pogoni ili njihovi dijelovi, da se ukinu njihova radna mjesta, te da se nerentabilni pogoni i prodavaonice prodaju ili daju u zakup. Reviziju financijskih izvještaja za 1997. također je obavila revizorska tvrtka "Pir mm" d.o.o., Zagreb, koja je u izvještaju izrazila pričuvu zbog iskazivanja zaliha po planskim cijenama umjesto po stvarnim cijenama, zbog čega se ne može potvrditi fer vrijednost zaliha niti se mogu kvantificirati razlike utjecaja na poslovni rezultat. Nadalje, u izvještaju je upozoreno na opterećenost zalihama iz ranijih godina, blokadu žiro računa, zaduženost, hipoteke na nekretninama, te nepodmirene obveze koje su u 1997. iznosile 90.120.509,00 kn. Na skupštini dioničara održanoj u studenom 1998., donesena je odluka o smanjenju temeljnog kapitala za 26.157.460,54 kn, od čega se 452.495,00 kn odnosi na smanjenje zbog tečajne razlike na dan 31. prosinca 1997. i datuma donošenja odluke, a 25.704.906,80 kn na smanjenje nominalnog iznosa dionica s 370,44 kn na 300,00 kn. Iznos od 26.157.460,54 kn evidentiran je u pričuvama za pokriće gubitka. Nakon smanjenja, temeljni kapital je iznosio 109.476.000,00 kn, a promjena je upisana u sudski registar. U 1998. ponovo je ostvaren gubitak u poslovanju u iznosu 31.476.570,00 kn. Kratkotrajna imovina iskazana je u iznosu 81.242.650,00 kn, a kratkoročne obveze u iznosu 102.354.691,00 kn.

Na dan 30. srpnja 1999. (kada je otvoren stečajni postupak) kratkoročne obveze iskazane su u iznosu 109.243.758,00 kn, a kratkotrajna imovina 85.285.004,00 kn. Obveze u iznosu 109.243.758,00 kn odnose se na: obveze za kratkoročne kredite u iznosu 68.709.950,00 kn ili 62,9% od ukupnih obveza, obveze prema dobavljačima u iznosu 18.272.110,00 kn ili 16,7%, obveze prema zaposlenima u iznosu 5.287.352,00 kn ili 4,8%, obveze za poreze i doprinose u iznosu 15.867.004,00 kn ili 14,5%, te obveze za dividendu fondovima u iznosu 1.107.342,00 kn ili 1,1% od ukupnih obveza. Od obveza za kratkoročne kredite u iznosu 68.709.950,00 kn, kao osiguranje za povrat 62.625.170,18 kn upisano je založno pravo na nekretninama na lokacijama Bregana, Zadar, Krapina, Đurmanec, Slavonski Brod i Kutina. Pojedinačno najveća obveza za kredit u iznosu 50.323.203,77 kn odnosi se na Zagrebačku banku.

U lipnju 1999. Šavrić je dostavio Prijedlog sanacijskog programa Vladi Republike Hrvatske. Prema sanacijskom programu, planirano je prilagođavanje proizvodnje potrebama tržišta, smanjenje broja zaposlenih s 920 na 540, prodaja imovine i podmirenje dijela obveza prema vjerovnicima. Navedeno je da bi nesmetani nastavak poslovanja bio moguć uz otpis 46% obveza, osim obveza prema različitim vjerovnicima odnosno otpis obveza za poreze, doprinose, te dobavljače. Planirana su sredstva u iznosu 15.000.000,00 kn za plaće i otpremnine zaposlenih, 13.000.000,00 kn za garanciju za reprogram potraživanja Zagrebačke banke, te 20.000.000,00 kn za investicijska ulaganja ili garanciju za kredit.

U vezi s Prijedlogom sanacijskog programa, Fond je dostavio Vladi Republike Hrvatske mišljenje u kojem je navedeno da predloženim programom sanacije teret sanacije nije ravnomjerno raspoređen na sve vlasnike. S obzirom da je Zagrebačka banka najveći pojedinačni dioničar društva i najveći vjerovnik, te da je u nadzornom odboru društva imala tri člana odnosno odlučujući utjecaj kod donošenja odluka, prema mišljenju Fonda, ona bi trebala podnijeti najveći teret sanacije. Osim toga, programom sanacije nisu dane garancije u smislu budućeg funkcioniranja društva a vezano uz usavršavanje proizvodnje i osvajanje novih tržišta. U vrijeme donošenja Prijedloga sanacijskog programa, Zagrebačka banka bila je vlasnik 34,2% dionica, mali dioničari 31,3%, Fond 21,1%, dioničari koji su kupili dionice bez popusta 7,1%, privatizacijski investicijski fond Sunce i fizičke osobe sudionici kuponske privatizacije 6,3% dionica.

Na temelju navedenog mišljenja, Vlada Republike Hrvatske donijela je zaključak u srpnju 1999., kojom je Fondu odobreno davanje pozajmice u iznosu 3.000.000,00 kn za isplatu dvije neisplaćene plaće zaposlenicima Šavrića. U stečajnom postupku priznato je potraživanje na ime pozajmica s obračunanim kamatama.

U financijskom izvještaju sastavljenom prije otvaranja stečajnog postupka na dan 30. srpnja 1999., iskazana je vrijednost dugotrajne imovine u iznosu 102.589.457,00 kn, kratkotrajna imovina 85.285.004,00 kn, kratkoročne obveze 109.243.758,00 kn. Gubitak je iskazan u ukupnom iznosu 36.284.085,00 kn.

5.3. Raspolaganje nekretninama u razdoblju od 1993. do 1999.

U procijenjenu vrijednost poduzeća, uključene su nekretnine procijenjene vrijednosti 29.806.618,- DEM. U razdoblju od 1993. do 1999., Šavrić je prodavao nekretnine za podmirenje obveza prema dobavljačima za nabavu kratkotrajne imovine, te isplatu plaća zaposlenicima. Osim nekretnina uključenih u procijenjenu vrijednost, prodavane su i nekretnine koje nisu bile uključene u procijenjenu vrijednost. Prema podacima iz postojeće dokumentacije, prije otvaranja stečajnog postupka prodane su nekretnine na lokacijama Vrbovec, Pregrada, Rijeka, Pula, Zagreb (Grahorova 4-6) za 4.310.609,- DEM koje su uključene u procijenjenu vrijednost u iznosu 3.779.718,- DEM. Također, prodana je i prodavaonica u Ljubljani koja je bila uključena u procijenjenu vrijednost u iznosu 561.199,- DEM, a zbog nedostatka poslovne dokumentacije nije moguće utvrditi prodajnu cijenu.

Na ime povrata kredita s obračunanim kamatama u iznosu 5.135.546,14 kn, Centar banci predana je prodavaonica u Slavonskom Brodu (nije uključena u procijenjenu vrijednost) i Kutini (uključena u procijenjenu vrijednost u iznosu 172.277,- DEM), na koje je prethodno bilo upisano založno pravo.

Osim navedenoga, prodane su nekretnine koje nisu uključene u procijenjenu vrijednost i to: neizgrađeno građevinsko zemljište u Krapini za 500.000,- DEM, te prodavaonica u Belišću za 120.000,- DEM.

U vezi prodavaonica u Đakovu, Bjelovaru i Zagrebu (Slovenska 24) nema dokumenata, a stečajni upravitelj nema saznanja je li obavljena prodaja i po kojoj cijeni.

Prije otvaranja stečajnog postupka, prodano je i zemljište površine 1 628 m² na lokaciji Slovenska 24 u Zagrebu za 231.876,19 DEM, a u procijenjenu vrijednost poduzeća u pretvorbi uključeno je zemljište površine 9 583 m² sa zgradom u iznosu 949.423.- DEM. Zbog nedostatka poslovne dokumentacije nije moguće utvrditi kada je prodano preostalo zemljište površine 7 955 m² i zgrada.

Tijekom 1997. i 1998. prodane su nekretnine u Pregradi i Vrbovcu u vrijednosti 2.493.538,- DEM, a u navedenom razdoblju dionice Šavrića uključene su na listu za kuponsku privatizaciju, odnosno dionice su u postupcima dražbovanja dodijeljene privatizacijskim investicijskim fondovima i fizičkim osobama. Na većini nekretnina koje do otvaranja stečajnog postupka nisu prodane, upisano je založno pravo na ime osiguranja povrata kredita.

U tablici u nastavku daje se usporedni pregled osnovnih podataka o poslovanju u razdoblju 1993. - 2000. (* dobit nakon umanjenja za efekt revalorizacije

** podaci za 1998. preuzeti su iz statističkih izvještaja)

Osnovni podaci o poslovanju u razdoblju 1993. do 2000.

u kn

R.br.	Naziv	1993.	1994.	1995.	1996.	1997.	1998.	1.1.-30.7.1999.	1.8.-31.12.1999.	2000.
I	AKTIVA	270.687.460,00	196.125.000,00	199.717.000,00	211.796.283,67	205.035.295,00	185.792.909,00	187.874.461,00	179.222.181,00	171.057.863,00
1.	Dugotrajna imovina	200.926.669,00	128.250.000,00	121.936.000,00	121.777.929,00	120.179.673,00	104.550.259,00	102.589.457,00	97.928.541,00	13.492.646,00
	nematerijalna-	18.004.375,00	11.432.000,00	8.326.000,00	4.049,00	3.574.,00	3.034,00	2.871,00	1.955,00	-
	materijalna	182.722.877,00	110.139.000,00	106.574.000,00	121.170.312,00	119.482.531,00	103.833.657,00	101.873.018,00	97.213.018,00	12.808.478,00
	- financijska	199.417,00	6.679.000,00	7.036.000,00	603.568,00	693.568,00	713.568,00	713.568,00	713.568,00	684.168,00
2.	Kratkotrajna imovina	67.760.791,00	67.875.000,00	77.781.000,00	90.018.354,00	84.855.622,00	81.242.650,00	85.285.004,00	78.756.745,00	76.965.921,84
	- zalihe	53.093.836,00	47.654.000,00	64.278.000,00	64.072.153,00	59.202.066,00	53.636.272,00	69.326.848,00	58.152.820,00	18.661.339,00
	- potraživanja	15.009.422,00	17.138.000,00	12.785.000,00	22.088.730,00	23.732.789,00	26.193.839,00	13.001.759,0	15.209.256,00	51.794.997,72
	- financijska imovina i novac	1.657.533,00	3.083.000,00	716.000,00	3.857.471,00	1.920.767,00	1.412.539,00	2.956.398,00	5.394.669,00	6.232.105,00
3.	Gubitak iznad tem. kapitala	-	-	-	-	-	-	-	2.536.895,00	80.599.295,00
II	PASIVA	270.687.460,00	196.125.000,00	199.717.000,00	211.796.283,67	205.035.295,00	185.792.909,00	187.874.461,00	179.222.181,00	171.057.863,00
1	Kapital i pričuve	232.307.167,00	146.293.000,00	136.778.000,00	143.289.681,00	114.879.367,00	83.402.799,00	78.595.284,00	-	-
	- upisani kapital	212.354.976,00	138.735.000,00	135.633.000,00	135.633.461,00	135.633.461,00	109.476.000,00	109.476.000,00	109.476.000,00	109.476.000,00
	- revalorizacijska pričuva	19.757.474,00	6.857.000,00	-	13.730.005,00	7.656.221,00	5.403.369,00	5.403.369,00	5.403.369,00	5.403.369,00
	- pričuva	171.144,00	-	-	-	-	-	-	-	-
	- preneseni gubitak	-	-	-	-	-	-	31.476.570,00	36.284.085,00	114.879.369,00
	- dobit i zadržana dobit	-23.573,00	701.000,00	1.145.000,00	1.145.032,00	-	-	-	-	-
	- gubitak tekuće godine	-	-	-	7.218.813,00	28.410.315,00	31.476.570,00	4.807.515,00	78.595.284,00	-
2.	Dugoročna rezerviranja	-	-	-	-	-	-	-	65.972.143,00	-
3.	Dugoročne obveze	309.001,00	119.000,00	35.000,00	35.419,00	35.419,00	35.419,00	35.419,00	35.419,00	-
4.	Kratkoročne obveze	38.071.292,00	49.713.000,00	62.904.000,00	68.471.182,00	90-120.509,00	102.354.691,00	109.243.758,00	113.214.619,00	110.588.143,00
5.	Odgod. plać. troškova	-	-	-	-	-	-	-	-	60.469.720,00
III	UKUPNI PRIHODI	91.337.300,00	139.639.000,00	88.435.000,00	88.011.380,00	80.675.499,00	nema podataka	20.195.281,00	11.449.954,00	63.868.503,00
IV	UKUPNI RASHODI	83.948.417,00	138.938.000,00	87.991.000,00	95.230.193,00	109.085.812,00	nema podataka	25.002.796,00	92.582.133,00	141.927.374,00
V	DOBIT ILI GUBITAK	*2.585.449,00	+701.000,00	+444.000,00	-7.218.813,40	-28.410.313,00	nema podataka	-4.807.515,00	-81.132.179,00	-78.058.871,00

5.4. Poslovanje s povezanim društvom

Šavrić je u lipnju 1998. osnovao društvo kćer Šavrić - Tvornica stolica d.o.o., Krapina, s temeljnim kapitalom u iznosu 20.000,00 kn koje je poslovalo do konca srpnja 1999., kada je otvoren stečajni postupak. Prema izjavi predsjednika uprave, Šavrić nije prenio na društvo - kćer niti jednu nekretninu, te se proizvodnja obavljala u zakupljenom prostoru i sa zakupljenim strojevima i to u okviru slobodne zone. Poslove knjigovodstva, nabavu, pravne poslove, obračun i isplatu plaća za društvo kćer, obavljao je Šavrić.

Društvo kćer poslovalo je u okviru slobodne zone, a stečajni postupak otvoren je na zahtjev uprave zbog blokade žiro računa dulje od 120 dana. Zbog nedostatka poslovne dokumentacije, nije moguće utvrditi opseg poslovanja između povezanih društava prije otvaranja stečajnog postupka.

Nakon otvaranja stečajnog postupka, a prema planu stečajnog upravitelja, nastavljena je proizvodnja do 17. prosinca 1999. U izvješću revizorske kuće Frak d.o.o., Zagreb, koja je obavila reviziju financijskih izvještaja za razdoblje od 30. srpnja 1999. do 31. prosinca 1999., poslovanje je najvećim dijelom obavljano između Šavrića i društva-kćeri.

6. OCJENA POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Šavrić, Zagreb.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Društveno poduzeće Šavrić, nastalo je 1948. kada je odlukom Vlade Narodne Republike Hrvatske udruženo dvanaest obrtničkih radionica u Zagrebu u jedinstveno poduzeće. Djelatnost prije pretvorbe bila je proizvodnja namještaja, stolica, piljene oblovine, proizvodnja sobnih i industrijskih svjetiljaka i reflektora, trgovina na veliko i malo neprehrambenim proizvodima, uvoz i izvoz neprehrambenih proizvoda. Prije pretvorbe, Šavrić se sastojao od tvornica: namještaja u Zagrebu, kuhinja u Bregani, stolica u Krapini, masivnog namještaja u Vrbovcu, dekorativne rasvjete u Pregradi, pilane u Đurmancu, maloprodaje s trgovinama u Hrvatskoj, Sloveniji, Makedoniji, Bosni i Hercegovini, Srbiji, te stručnih službi u Zagrebu.

Odluku o pretvorbi donio je radnički savjet 18. lipnja 1992., kada je i usvojen program pretvorbe. Zahtjev za izdavanje rješenja o suglasnosti za provođenje pretvorbe zaprimljen je 29. lipnja 1992., odnosno u zakonskom roku u Agenciji za restrukturiranje i razvoj Republike Hrvatske. Dopune i izmjene odluke te podataka u programu dostavljene su 16. rujna 1992., a Agencija za restrukturiranje i razvoj dala je suglasnost na namjeravanu pretvorbu poduzeća 16. rujna 1992.

Pretvorba je obavljena kombiniranom metodom. Zaposleni i ranije zaposleni upisali su s popustom 160 745 dionica nominalne vrijednosti 16.074.500,- DEM što je 50% procijenjene vrijednosti poduzeća bez pretvaranja potraživanja u ulog. Bez popusta zaposleni i ranije zaposleni upisali su 122 000 dionica nominalne vrijednosti 12.200.000,- DEM, a 38 751 dionica nominalne vrijednosti 3.875.100,- DEM preneseno je fondovima. Potraživanja Republike Hrvatske po osnovi izdanih obveznica za restrukturiranje i razvoj u protuvrijednosti 1.142.422,- DEM, te potraživanja Zagrebačke banke po osnovi danih kredita u protuvrijednosti 3.200.000,- DEM, pretvorena su u ulog na temelju kojega su izdane dionice. Ukupno je izdano 364 920 dionica nominalne vrijednosti 36.492.000,- DEM. Upis dioničkog društva u sudski registar obavljen je u skladu s programom pretvorbe i rješenjem Agencije.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe proveden je u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi, osim što:

- U elaboratu o procjeni, vrijednost zemljišta iskazana je u iznosu 3.667.142,- DEM, a nakon kontrole koju je obavila Agencija, ispravljena je na 4.904.265,- DEM bez pisanog obrazloženja uz elaborat. Međutim, i ispravljena vrijednost zemljišta manja je od prometne vrijednosti zemljišta iz odluka općinskih organa uprave za 810.119,- DEM. Procijenjena vrijednost zaliha i potraživanja u elaboratu iskazana je u iznosu 8.980.090,- DEM, a nakon kontrole, ispravljena je na 7.837.911,- DEM, što je za 1.142.179,- DEM manje. Nema pisanog obrazloženja o razlozima smanjenja. U procijenjenu vrijednost nekretnina nije uključeno zemljište na lokaciji u Zagrebu, Slovenska 24 površine 4 339 m² procijenjene vrijednosti po cijenama iz odluke općinskog organa uprave u iznosu 238.645,- DEM, uz obrazloženje u elaboratu da se zemljište nalazi na lokaciji Trg Francuske revolucije broj 11 i 12. Posebna procjena vrijednosti zemljišta na lokaciji Trg Francuske revolucije nije napravljena. Osim navedenog, u procijenjenu vrijednost zemljišta nije uključeno neizgrađeno građevinsko zemljište u Krapini površine 25 000 m² koje je prodano 1995. i 1996. za 500.000,- DEM. Nadalje, u procijenjenu vrijednost zgrada nije uključeno skladište u Puli površine 371 m² koje je prodano 1997. za 107.148,- DEM, te poslovni prostor površine 20,89 m² prodan 1995. za 25.058,- DEM, poslovni prostor u Velikoj Gorici površine 262,43 m² koji je prodan u stečajnom postupku za 289.000,- DEM.

Također, nisu uključene: prodavaonica u Slavonskom Brodu površine 177,94 m² koja je zbog upisane hipoteke predana u posjed Centar banci u stečajnom postupku, prodavaonica u Belišću površine 163,21 m² koja je prodana 1994. za 120.000,- DEM. S obzirom da dio imovine nije uključen u procijenjenu vrijednost poduzeća, nije postupljeno u skladu s odredbama članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je propisano da je društveni kapital razlika između vrijednosti sredstava (ukupne aktive) i vrijednosti obveza poduzeća.

6.2. Ocjena postupka privatizacije

Postupci privatizacije nisu provedeni u potpunosti u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- Kod kupnje dionica s popustom, nakon prve godine otplate u kojoj su mali dioničari otplatili 12 obroka, uplaćen je dana 22. prosinca 1993. trinaesti obrok za sve male dioničare sa žiro računa Šavrića u iznosu 130.387.825,- HRD odnosno u protuvrijednosti 34.430,37 DEM na dan uplate. Zbog nedostatka dokumentacije, nije moguće utvrditi tko je donio odluku i iz kojih sredstava je uplata izvršena. Prema podacima iz zapisnika Financijske policije iz siječnja 1996., sredstva u navedenom iznosu isplaćena su iz dobiti za 1993. koja je raspodijeljena za dividende. Odluku o raspodijeli dobiti u dividende donijela je skupština dioničara. Daljnja četiri obroka u iznosu 138.847,- DEM na ime otplate dionica malih dioničara, podmirena su iz sredstava Šavrića na način da su od Zagrebačke banke kupljene obveznice na ime stare devizne štednje, putem kojih je podmirena obveza prema Fondu. Otplata dionica iz sredstava Šavrića nije u skladu s odredbama članka 8. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojim je propisano da poduzeće u pretvorbi ne može kreditirati kupnju dionica.

- Kod drugih dioničara koji su kupili dionice bez popusta u ukupnom iznosu 12.200.000,- DEM a pojedinačno u iznosima od 200.000,- DEM do 5.000.000,- DEM, prvi obrok u protuvrijednosti 1.220.000,- DEM uplaćen je 10. studenoga 1992. u HRD po tečaju iz rješenja, umjesto po tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate. Zbog navedenoga, umjesto 380.640.000,- HRD ili u protuvrijednosti 1.220.000,- DEM uplaćeno je 242.780.000,- HRD ili u protuvrijednosti 778.141,- DEM, odnosno 441.859,- DEM manje. Drugi obrok podmiren je 2. prosinca 1992., također po tečaju iz rješenja umjesto po tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate. Drugi obrok za 15 dioničara ugovoren je u iznosu 3.843.000,- DEM, što je po tečaju na dan uplate iznosilo 1.483.398.000,- HRD, a uplaćeno je 764.747.982,54 HRD, odnosno 1.981.212,39 DEM ili 1.861.787,61 DEM manje. Zbog uplate prvog i drugog obroka u HRD preračunano u DEM po tečaju iz rješenja umjesto po tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate, umjesto ugovorenih 5.063.000,- DEM uplaćeno je 2.759.353,39 DEM odnosno za 2.303.646,61 DEM manje.

Konačna otplata dionica bez popusta izvršena je u veljači 1993., kada je ostatak duga revaloriziran indeksom porasta cijena na malo od dana zaključenja ugovora do dana uplate, a na revalorizirani ostatak duga obračunan je popust od 35% na ime jednokratne uplate u skladu s važećim zakonskim odredbama.

Za 122 000 dionica nominalne vrijednosti 12.200.000,- DEM, upisanih bez popusta, plaćeno je ukupno 5.715.629,80 DEM što je 46,8% nominalne vrijednosti.

Uplata prvog i drugog obroka po tečaju iz rješenja umjesto po tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate, nije u skladu s odredbama ugovora kojim je propisano ako se prvi obrok plati 30 dana nakon dana izdavanja rješenja uplata se vrši po tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja, što nije učinjeno jer je prvi obrok plaćen 53 dana nakon dana izdavanja rješenja i to po tečaju iz rješenja. Uplata prvog obroka nije u skladu i s rješenjem Agencije o suglasnosti na namjeravanu pretvorbu kojim je propisano ako se prvi obrok uplati 45 nakon dana izdavanja rješenja, vrijednost upisanih, a neuplaćenih dionica korigirat će se za postotak porasta cijena na malo od dana izdavanja rješenja do dana uplate, što također nije učinjeno. Dionice su plaćene kreditima Zagrebačke banke putem tzv. stare devizne štednje. Na ime osiguranja otplate kredita, ugovoren je zalog dionica kupljenih u postupku pretvorbe u korist banke, te zalog nekretnina u vlasništvu korisnika kredita u vrijednosti jednako iznosu kredita.

Otplata kredita ugovorena je na rok od 7 godina s početkom otplate 10. studenoga 1993.,

odnosno godinu dana nakon početka korištenja kredita. Ugovorima i dodacima ugovoru, nije utvrđena vrijednost nekretnina koje su korisnici kredita stvarno dali u zalog. Naplata dospjelih potraživanja ugovorena je prvenstveno prodajom založenih dionica naročito ako može doći do pada njihove prometne vrijednosti.

Dana 2. veljače 1994. stupio je na snagu Zakon o ništavosti određenih vrsta ugovora o osiguranju i ugovora o kreditu, kojim je između ostaloga propisano da su ništavi svi ugovori o kreditu za kupnju dionica zaključeni između banke i fizičke osobe na temelju otkupljene stare devizne štednje bez osiguranja otplate hipotekom na nekretnine čija je procijenjena vrijednost niža od 70% iznosa kredita, a kod ugovora kojim se financira kupovina preko 50% vrijednosti dionica, založena nekretnina mora biti procijenjene vrijednosti najmanje u visini kredita. Navedeni menadžerski ugovori su ništavi, jer korisnici kredita nisu založili nekretnine čija procijenjena vrijednost iznosi najmanje koliko je visina kredita. Međutim, nakon stupanja na snagu navedenoga Zakona ugovori nisu poništeni niti je nadležno državno tijelo podnijelo zahtjeve za utvrđivanje ništavosti ugovora.

Dana 3. veljače 1994. Zagrebačka banka je zbog neotplaćivanja kredita, zaključila s dioničarima ugovore o podmirenju obveza po kreditu prijenosom 93 932 dionica nominalne vrijednosti 9.393.200,- DEM u svoj portfelj, nakon čega je banka postala najveći pojedinačni vlasnik dionica Šavrića s 34,2% dionica, mali dioničari 44,3%, Fond 10,2%, fondovi mirovinskog i invalidskog osiguranja 3,7%, a veliki dioničari 7,6%. Korisnici kredita i dalje nisu otplaćivali kredit, a u međuvremenu su na temelju vlasništva na dionicama u 1994. ostvarili pravo na dividendu, koja im je (prema podacima iz zapisnika Financijske policije) isplaćena u ukupnom iznosu od 832.563,20 kn, a pojedinačno u iznosima od 14.867,20 kn do 371.680,00 kn.

U razdoblju od 1996. do konca srpnja 1999., kada je otvoren stečajni postupak, Šavrić je poslovao s gubitkom koji je iskazan u iznosu 36.284.085,00 kn, nepodmirene obveze iznosile su 109.243.758,00 kn, na većinu nekretnina upisano je založno pravo poslovnih banaka za otplatu kredita, a zbog prezaduženosti i blokade žiro računa, koncem srpnja 1999. otvoren je stečajni postupak. Nakon pokretanja stečajnog postupka, 13 korisnika kredita podnijelo je tužbu protiv Zagrebačke banke radi utvrđenja ništavosti ugovora o kreditu, uz obrazloženje da su ugovori ništavni jer je procijenjena vrijednost založenih nekretnina manja od 70% iznosa kredita. Općinski sud u Zagrebu donio je presude 2. studenoga 1999. za 11 korisnika kredita, te 18. svibnja 2000. za 2 korisnika kredita, kojima je utvrđena ništavost ugovora o kreditima za kupnju dionica u cijelosti. Fond je 14. prosinca 1999. i 21. prosinca 2000. donio odluke o storniranju ugovora o kupnji dionica 13 dioničara, jer su proglašenjem ništavosti ugovora o kreditu ništavi i ugovori o kupnji dionica, što je propisano odredbama članka 6. stavka 2. Zakona o ništavosti određenih vrsta ugovora o osiguranju i ugovora o kreditu, te odredbi članka 109. Zakona o obveznim odnosima. Nakon raskida ugovora o prodaji dionica u visini odobrenog kredita, u prosincu 1999. Fond je uputio dopis Zagrebačkoj banci za storniranje naloga za prijenos deviznih sredstava stare devizne štednje u iznosu 3.582.223,16 DEM za 11 korisnika menadžerskih kredita, a dana 4. siječnja 2001. upućen je dopis za storniranje prijenosa 1.514.824,05 DEM odnosno ukupno je vraćeno 5.097.047,21 DEM, a Zagrebačka banka je vratila u portfelj Fonda 110 000 dionica Šavrića nad kojim je u međuvremenu otvoren stečajni postupak. Do vremena obavljanja revizije (studen 2001.), nisu poništena dva ugovora o kupnji dionica u protuvrijednosti 1.200.000,- DEM. Prema odredbama članka 104. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima, propisano je da u slučaju ništavosti ugovora, svaka ugovorna strana je dužna vratiti drugoj sve ono što je primila po osnovi takvog ugovora.

društvo, na ime kupnje dionica uplaćeno je na račun Fonda ukupno 268.948,81 DEM i to od strane malih dioničara, a uplate velikih dioničara nakon raskida ugovora o kupnji dionica vraćene su Zagrebačkoj banci.

- U razdoblju od 1993. do 1995., Šavrić je ostvario dobit u poslovanju i to za 1993. u iznosu 2.585.449,00 kn za 1994. u iznosu 701.000,00 kn, te u 1995. u iznosu 444.000,00 kn. Na temelju odluke skupštine dioničara, ostvarena dobit za 1993. raspodijeljena je za dividende, a za 1994. i 1995. u pričuve društva. S obzirom da nema dokumentacije o poslovanju u tom razdoblju, nije moguće utvrditi u kojem iznosu je dividenda obračunana, a u kojem isplaćena. Prema podacima iz zapisnika Financijske policije sastavljenog koncem 1995., obračunana je dividenda u iznosu 2.625.449,00 kn, a isplaćena je u iznosu 1.459.549,25 kn i to malim dioničarima 390.186,05 kn, velikim dioničarima (otplaćene dionice bez popusta) 832.563,20 kn i Zagrebačkoj banci 236.800,00 kn. Razlika u iznosu 1.165.899,75 kn koja je obračunana na ime udjela fondova, nije uplaćena. Obveza za obračunane a neisplaćene dividende iskazana je u financijskom izvještaju za 1999., u iznosu 1.107.342,00 kn. Prema odredbama članka 20. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Uputa za provedbu članka 20. stavka 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, dividenda se prenosi Fondu u roku 7 dana od održavanja skupštine, što nije učinjeno do vremena obavljanja revizije.

S obzirom da nakon izvršene pretvorbe od 1993. do 1999. nije bilo ulaganja predviđenih razvojnim programom u iznosu 7.545.000,- DEM u obnovu tehnologije i opreme, ulaganja u nove proizvodne linije i definiranja novih proizvodnih programa čiji su planirani efekti nakon osam godina poslovanja predviđeni u iznosu 15.134.088,- DEM, nisu ostvareni ciljevi planirani razvojnim programom. Također, s obzirom da je Šavrić od 1996. nadalje poslovao s gubitkom, koji je na koncu 1999. iskazan u iznosu 81.132.179,00 kn, gubitak iznad visine kapitala u iznosu 2.536.895,00 kn, te da je zbog prezaduženosti 30. srpnja 1999. otvoren stečajni postupak, a na nekretninama upisano založno pravo na ime povrata kredita, da je od pretvorbe kada je bilo 2 200 zaposlenika broj zaposlenika smanjen u vrijeme otvaranja stečajnog postupka na 920 zaposlenika, a u vrijeme obavljanja revizije u listopadu 2001. na 5 osoba, nisu postignuti ciljevi predviđeni odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

Očitovanje na Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije Šavrića dostavio je stečajni upravitelj 31. siječnja 2002.

U očitovanju je naveo da prema saznanjima koja se temelje na podacima iz poslovne dokumentacije Šavrić d.d. u stečaju nema primjedbi na Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije te na zaključke Državnog ureda za reviziju.

105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Zagreb, Tkalčićeva 19.

U reviziji sudjelovali

Josip Rozić, dipl. oec.

Nada Skejo, dipl. oec.

Ovlašteni državni revizori

Nevenka Hrup, dipl. oec.

Dubravka Flinta, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana : _____

Primitak potvrđuje: _____

(žig i potpis)